

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak den popoldne, izvenšni nedelje in praznike. — Inserati do 30 petih à Din 2.— do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst à Din 3.—, večji inserati petih vrst Din 4.—. Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« voja mesečno v Jugoslaviji Din 12, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

PROTI GOSPODARSKI NADVLADI AMERIKE

Švica namerava organizirati Evropo proti prevladujočemu gospodarskemu vplivu Amerike, ki ogroža celokupno evropsko gospodarstvo

Zeneva, 3. maja Povišanje ameriških carin na urarske izdelke je povzročilo v Švici veliko razburjenje, ki je našlo odmev tudi na včerajšnji seji zveznega sveta. Zvezni svet je sklenil v včerajšnji seji pozvati švicarskega poslanika v Washingtonu, naj opozori ameriško vlado na katastrofalne posledice, ki jih bo imelo povišanje carin za švicarsko urarstvo. Zvezni svet je izrazil upanje, da bo ameriška vlada v obojestranskem interesu primerno znižala carine in s tem omogočila redni razvoj švicarskoameriških trgovinskih odnosa. V gospodarskih švicarskih krogih je bila tudi sprožena misel, naj se organizira skupna akcija evropskih držav proti vedno bolj naraščajoči ameriški konkurenči, ki ogroža tudi v drugih panogah evropske industrije. Ta ideja pridobiva vedno več pristašev in so bili v raznih mestih ustanovljeni odbori za boj proti gospodarski nadvladi Zedinjenih držav.

Neuspeli komunistični atentati v Rumuniji

Preprečena katastrofa brzovlaka na progi Bukarešta — Constanza.
Bukarešta, 3. maja. Na dan 1. maja so poškodili komunisti izvršiti več atentatov. Poškodili na železnicah so pripravljali napade na vlake. Zaradi čežnosti oblasti pa jim niti eden poskus ni uspel. Temu je tudi prisovati, da je brzovlak na progi Bukarešta-Constanca ušel katastrofi. Par minut pred prihodom vlaka je opazil čuvaj v bližini ne-

ke male postaje, da so bili odstranjeni vijaki. Če bi bil prvi vlak prizvozen na ta del proge, bi se bil iztiril in prevrnil v dokaj globok prepad. Cuvaj je takoj alarmiral postajenacnik, ki se je vlak že pravčasno ustavil. Preiskava je ugotovila, da je to delo komunistov ter je bilo aretiranih tudi več osumljencev.

Nenavadne posledice plazu

Na Norveškem se je utrgal pri kopanju temeljev ogromen plaz in zdrvel v morje. — Pri tem se je potopilo več ladij.

Osoj, 3. maja. Pri kopanju temelja za novo tovarno v Orkli v bližini Nida-rosa je malo manjkal, da se ni pripečila velikanska nesreča. Pri delu je bilo zaposlenih nad 300 delavcev, ko se je nenadoma utrgal velikanski zemeljski plaz, ki se je naglo pomikal s hriba proti morju. Delavstvo je bilo še pravčasno opozorjeno in je v naglici zapravilo delo. Malo časa nato je pridr

zemeljski plaz do obale, kjer se je z vso silo zagnal v morje.

Ogromne mase zemlje so tako razburkale morje, da so nastali valovi visoki do 30 cevjev, ki so hudo poškodovali pomele in potopili večje število malih ladij. Več oseb je utonilo. Zdi se, da je nastal plaz zaradi trajnega dejstva.

Razprava o peklenkih strojih

Današnja razprava proti zagrebškim teroristom. — Štrtak pravi, da niso nastavili peklenkih strojev, nego samo petarde.

Beograd, 3. maja. Današnji razpravi proti zagrebškim teroristom sta bila zashčitana mladostni trgovski pomočnik Ivan Ban in mesarski pomočnik Ivan Štrtak.

Ban izjavila, da mi imel nobenih zvez z ostalimi vbožencami. Bil je sluga in se ni brigal niti za politiko niti za kakve demonstracije. Svoja prejšnja priznanja na policiji in pred preiskovalnim sodnikom je preklical, češ da ni vedel za kaj gre in kaj hočejo od njega.

Ivan Štrtak prav tako kakor vsi ostali dosedaj zastavljeni vboženci, zanika, da bi bil član teroristične organizacije, ki da se eplohi obstoja. Priznava, da je nabavil smodnik za peklenki stroj, toda pravi, da to ni bil peklenki stroj, ki bi mogel imeti kak-

še učinek, marveč samo petard.

Njegov oče ima rudnik in zato dobro pozna učinek eksploziv. S Hadižem sta se dogovorila, da bosta demonstrirala proti odhodu poklonitvene deputacije in da bosta povzročili detonacijo. Ce bi hotela izvršiti atentat, bi se poslužila hujših sredstev, takor pa je navaden črni smodnik. Pri takih stvari pa ne bi hotel sodelovati. Odločno zanika trditev vboženje, da so hoteli pognati v zrak železniški most, odnosno osebni vlak, s katerim je povabil zagrebška poklonitvena deputacija. Ob 12. so pričeli čitati zapisnike o njegovem zaslisanju in priznanju na policiji in pred preiskovalnim sodnikom.

Povračanje patrijarha.

Beograd, 3. maja. Ni. Vel. kralj je odlikoval patrijarha Varnava z redom Belega Ora I. storpne.

Češkoslovaški strojedovje v Beogradu.

Beograd, 3. maja. Davi ob 8. so prispevali v Beograd češkoslovaški strojedovje, ki so napravili ekskurzijo po Jugoslaviji. Na kolodvoru jim je bil pritegen izredno svečan sprejem. Ves kolodvor je bil v zastavah in zelenju. Pozdravili so jih jugoslovenski strojedovje, zastopniki mestne občine in zastopniki prometnega ministra. Češkoslovaški gostje ostanejo v Beogradu dva dni, na kar bodo nadaljevali svojo ekskurzijo po državi.

1. maj v Italiji.

Rim, 3. maja. AA. Predsednik vlade je prejel od delavcev v Firenci brzojavko, v kateri mu naznaniajo, da so 1. maja delali eno uro preko določenega časa v korist prekomorskih fašističnih kolonij.

Doumsegue odpotoval v Alžir.

Pariz, 3. maja. AA. Predsednik francoške republike Doumsegue je odpotoval v Toulon, kjer se bo vrkral na križarko »Dufresne«, da obiše uradno Alžir. Spremlja ga ministrji za mornarico, za pomorsko trgovino, za letalstvo in za javna dela, nadalje maršal Esperey in drugi določeni funkcijski.

Tihotapstvo mamil

Sydney, 3. maja. Tukajšnja policija je pričela z energično akcijo proti tihotapcem mamil. Smoči je zaplenila policija velike zaloge opija, hašiša in drugega sličnega blaga, ki je spravljeno v posodah za olje in označeno kot olivno olje. Aretiranih je bilo veliko število oseb. Vrednost utihotapljene blage cemijo na milijone. Policija je dograla, da gre v tem primeru za zelo spretno organizirano tihotapsko družbo, ki je dela velikanske dobičke. Pri tej aferi je bilo kompromitiranih več odkljenih oseb.

Na begu ustreljeni komunisti.

Sofija, 3. maja. Ljeti poročajo, da sta eksplošala v bližini Berkovice pobegniti preko meje dva nevarni komunistični agitatorji, ki so ju bolgarske oblasti že dolgo zasedevalo. Ko se na poziv obmernih stražnikov nista ustavila, so stražniki uporabili oružje ter enega lažje, enega pa zelo težko ranili. Oba sta bila nato odvedena v zapore.

Sovjetska ogroža mir na Črnom morju.

Rim, 3. maja. AA. Po vseh iz Moskve je sovjetska vlada sklenila poslati še 2 bojni ladji in več križarko v Črno morje. Te ladje bodo odvovjene od sedanje baltiške flote. Listi vidijo v tem ukrepu ponovno nevarnost za države, ki meje na Črno morje, zlasti za Rumunijo.

Uredništvo in upravnštvo

Ljubljana, Kneževa ul. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

PODRUŽNICE:

MARIBOR, Grajski trg 8. — CELJE, Kocenova ulica 2. — Tel. 190.
NOVOMESTO, Ljubljanska cesta, tel. št. 26. — JESENICE, Ob kolodvoru 101. —
Račun pri pošti. Ček. zavod v Ljubljani št. 10.351

PROTI GOSPODARSKI NADVLADI AMERIKE

Napetost v Indiji vedno večja

Obsodba Gandijevih vodilnih pristašev. — Protest proti novim cenzurnim odredbam. — Gandhi zbira prostovoljce za oboroženo akcijo.

London, 3. maja. V borbi med Gandijem in indijsko vlado se je vlada odločila za energične korake. Do aretacije Gandija pa doslej še ni prišlo. Pač pa so bili aretirani vsi njegovih vodilnih sotrudnikov v Kalkuti in Bombaji ter obsojeni na večletne ječe. Med drugimi je bil obsojen predsednik odbora za pasivni odpor proti angleškim oblastem ter vsi okrožni tajniki. Predsednik dijaške zveze v Bengalji je bil obsojen na eno leto ječe.

Veliko razburjenje je povzročila zopetna uvedba cenzure. V Kalkuti se je vršilo včeraj zborovanje vodilnih indijskih novinarjev, ki so v posebni resoluciji sprejeli oster protest proti obnovljeni cenzuri. Vsí odklanjajo plačilo posebne kavcije, ki jo predvidevajo poostrene cenzurne odredbe

ter so sklenili, da bodo v primeru, da angleške oblasti vstrajajo pri tej svoji zahtevi, ustavili vsi indijski listi svoje nadaljnje izhajanje.

Najnoveljsa akcija Gandija, ki namerava zbrati 100.000 dobrovoljcev ter z njimi napasti Bombai, napreduje zelo počasi. Doselej se je prijavilo komaj 3400 dobrovoljcev.

Kalkuta, 3. maja. AA. Patel, bivši predsednik zakonodajne zbornice je davi prišel v Hovro. Tu so ga sprejeli zastopniki kongresa in občinskega sveta. Nato se je udeležil občinstva po mestu, ki so mu ga predali prijatelji in pristaši. Obhod ni bil prijavljen in zato ga je policija, ki je bila oborožena z bambusovimi palicami, razpršila. Več oseb je bilo ranjenih.

Revolucija med zaprtimi komunisti

V jetnišnici v Rigi so se uprli 1. maja zaprti komunisti. — Šele vojaštvo je napravilo red.

Riga, 3. maja. Včeraj popoldne so izbruhnili v tukajšnjih zaporih resni nemiri. Zaprti je v tej kaznilici veliko komunistov, ki so priredili nenadoma v zaporu burne demonstracije, napadli pažnje, razbili pohištvo in razbili vsa okna. Ker je postajal položaj vedno bolj resen in je bila nevarnost, da izbruhne v kaznilici splošen upor, je bilo pozvano na pomoč vojaštvo, ki je po daljši borbi, v kateri je bilo ranjenih na obeh straneh veliko oseb, obkobil komuniste in jih potisnilo nazaj v celice. Zdi se, da je prišlo do sličnih dogodkov tudi v drugih jetniščih. Merodajni krogi menijo, da gre v tem primeru za obsežno zasnovano

zaroto, ki je imela namen osvoboditi vse politične kaznjence. Zaradi tega je bila straža v kaznilici ojačena z močnimi oddelki vojaštva, da se prepreči eventualno ponovitev nemirov.

Komunistični nemiri v Ameriki

Newyork, 3. maja. AA. »Reuter« poroča: Šef policije v Newyorku je objavil fotografijo korespondence, ki so jo pred kratkim dobili v svoje roke tajni policijski agenti in ki dokazuje, da je komunistična internacionala v Moskvi direktno odgovorna za nemire ki so se pred kratkim pojavili v celi državi.

Tornado v Ameriki

V severozapadnem delu Amerike je divjal strašen vihar ki je opustošil cele pokrajine in razdejal mnogo mest

Newyork, 3. maja. V zapadnih in severozapadnih pokrajinah Zedinjenih držav je divjal silen tornado, ki je opustošil več mest. V Tekahamahu so bile tri osebe ubite in 100 oseb ranjenih. Posebno hudo so trpela mesta Hibbing, Wesby, Minesota, Lawton, Northdakota, Rockfort in Illinois. Materijalna škoda je zelo velika in tudi človeške žrtve so številne. Zaradi porušenih telefonskih in brzjavnih zvez manjkajo nadaljnje podrobnosti te katastrofe.

London, 3. maja. AA. »Reuter« javlja iz Chicago, da znaša število žrtev po nevihtah, ki je divjala sredini nad Middlewest, na pol milijona funтов sterlingov.

Tatovi na delu

Današnja policijska kronika priča, da so tatovi zopet na delu. Skoraj vse policijske prijave so tativne denarja in blaga. Premetni tat je vzel na pikto gostilno Cuzak na Poljanski cesti. Že pred tednom dni je bila tu ukradena večja sveta denaria. V noči od 1. na 2. maja se je tat splazil neopazeno zopet v sobo natakarice Novljana Jere in služnjike Prodnika Kati ter prvi odnesel tisočinarski bankovec, drugi pa tarto v razno vsebino, v vrednosti okoli 500 Din. Torbico je Prodnikova imela pod zglavljem, Novljanova pa denar v predalu, katerega je tat odpril s ponarenjem ključem in ga po tativni zopet zaprl. Pustil je pa v predalu denar in hranil knjižico.

Iste noči je bilo vlomljeno v gostilniške prostore Vinka Magistra na Strmi poti 8. Tat se je splazil v hišo skozi odprtlo okno v stranišču, nato je razbil šipo v kuhinji ter vdrl v shrambo, od koder je odnesel broško, kozarce, gnata, salamo itd. Gostilničar tripi okoli 1400 Din škode. Tat je pognebil skozi zadnja vrata.

Se večjo škodo je napravil tat Podboršku Josipu v Smartnem. Ko je v četrtek delal na polju, se je tat polastil njegove listnice, katero je imel v nezaklenjenem miznem predalu. V njej je bilo 2900 Din v bankovcih. Zlatnino, ki je bila tudi v predalu, je tat pustil v miru. V hišo je prišel tako, da je s ponarenjem ključem odprl večna vrata.

Skladiščnik Maretč Matija je prijavil policiji, da mu je bila ukradena v kuhinji konzumnega društva na Kongresnem trgu aktovka z raznimi listinami.

V bolnicu so pripeljali Jakoba Sileja, 40-letnega delavca, ki je padel z leske in zadržal težke notranje poškodbe, in Antona Adlerja, ki ga je pes ugriznil v Stopicah pri Zagorju.

Ponarejevalci kronskeh bonov

Zagreb, 3. maja. AA. Pred kazenskim senatom tukajšnjega okrožnega sodišča je bila danes razprava proti ponarejevalcu kronskeh bonov Jakobu in Josipu Filipinu iz Zlerala pri Šibeniku. Imenovana sta bila obtožena, da sta prišla z Milanom Stepanovom, ki ga oblasti še niso izsledile, v Zagreb ter prodala bančniku Samujloviću za 178.000 dinarjev kronskeh bonov. Samujlović jim je izprednosti zneska ni izplačal, temveč obljubil, da jim pošlje denar v Zlerala. Pri natančnejšem pregledu so res ugotovili, da so boni ponarejeni, nakar je sledila arretacija Josipa in Jakoba Filipina.

Zaradi popravljanja proge električne cestne železnice na Dolenjski cesti, bo Dolenjska cesta od Češnovarja do policijske stražnice, t. j. do Orlovske ceste za tovorni promet zaprt v torek, dne 6. in sredo, dne 7. t. m. Namesto po Dolenjski cesti se bo vršil tovorni promet po Ižanski in Orlovske cesti.

Borzna poročila.

Ljubljanske občinske doklade

Z diferencijacijo občinskih doklad na državne direktne davke so znatno obremenjeni mali davkoplačevalci v korist veleindustrije

Ljubljana, 3. maja.

Na zadnji seji občinskega sveta sta obč. svetnik Ivan Tavčar in podčlanjan prof. Janez Jarc vložila predlog, ki se tudi uvede diferencijacijo občinskih doklad na direktno državne davke. Kakor znano, je v proračunski razpravi sklenil ljubljanski občinski svet, da se uvede na zgradarino in pridobinno pobiranje 40% občinske doklade, na društveni davek pa 150% doklade. Finančni minister tega sklepa ni odobril, pač pa je uvedlo splošno 60% doklado na državne direktne davke.

Obč. svetnik Ivan Tavčar je predlog uteviljeval s podatki, ki dokazujejo potrebo diferencijacije občinskih doklad na državne direktne davke. Govornik je izjavil:

Ko se je sestavljal osnutek proračuna za l. 1930, se je občinska uprava zavedala, da bo morala upoštevati bistveno izpremenjene razmere, ustvarjene z novim zakonom o neposrednih dawkah, ki je bil v celoti uveljavljen z 1. januarjem l. 1929.

Te izpremenbe so tako globoko posegle v gospodarstvo različnih pridobitnih slojev, da je bilo vsakomur — tudi laiku — jasno, da mestna uprava ne bo mogla ostati pri ohih odstopnih doklad na direktno davke, ki so veljali še l. 1929 in bili relativno znosljivi.

Nič manj jasno pa ni bilo, da bo treba z vedno prevarnostjo računati tudi z dejstvom, da se je odmerna podlaga za samoupravne doklade tako premaknila deloma v prid, deloma pa v neprilog posameznih davčnih oblik ter odgovarjajoči tej premakniti primerno revidirati dokladni odstotek in ga z dosegljivo pravičnostjo prilagoditi novemu položaju.

Najbolj prizadete so bile davčne oblike: zgradarina, pridobinna in društveni davek, kar izpričujejo naslednji uradni podatki:

Podlaga za doklade		1929	1928	Več v l. 1929
Zgradarina:	3.461.338	2.632.346	828.992	
Pridobinna:	3.896.490	266.051	3.601.459	
Društ. davek:	2.079.323	1.954.461	124.862	

Celokupen predpis		1929	1928	Več v l. 1929
Zgradarina:	5.570.488	4.829.675	746.910	
Pridobinna:	5.916.088	1.006.007	4.908.082	
Društ. davek:	10.941.907	8.795.379	2.146.528	

Porast predpisa davčne osnove za pridobinno znača torej Din 3.601.439., celokupni predpis te davčne oblike pa Din 4.908.082. — za l. 1929. Ce pribijemo tem vstopom dohodnino, ki so jo morali zavezani te davčne oblike plačevati (z približno Din 1.000.000.) znača porast davčne osnove še vedno Din 2.601.439. — ter celokupnega predpisa Din 8.908.082.

Ker zadene pridobinna ogromno število goepodarsko šibkib in najsteknejših slojev (malih trgovcev in obrtnikov), je bilo občinski upravi jasno, da dosedanjega pribitka 100%+10% ne bo smela in mogoč vzdržati, ne da bi ogrožala ali celo upropasti celo vrsto malih gospodarskih eksistenc.

O tem vprašanju je finančni odsek razpravil v več sejahn in se zedinil na to, da predlaga občinskemu svetu naslednje doklade na prej navedene direktne davke: za zgradarino 35%, za pridobinno 40% in za društveni davek 165%.

Po tem pribitku bi bil položaj napram proračunu za l. 1929 naslednji:

Proračun:		1929	1930
Zgradarina:	1.070.107	1.322.602	
Pridobinna:	457.677	1.552.771	
Društ. davek:	3.415.500	3.087.988	

1930:
več: inanj:
Zgradarina: 252.495
Pridobinna: 1.005.004
Društ. davek: 327.512

Rasvidno je torej enormno povisitev pri pridobinini, znatno povisitev pri zgradarini, po drugi plati pa izdatno znižanje društvenega daveka (za 10% napram l. 1930).

Iz teh podatkov sledi, da je finančni odsek postopal povsem stvarno in šel pri pridobinini pod pritiskom težkih finančnih razmer celo predaleč.

Iz teh podatkov pa tudi sledi, da je diferencijacija doklad pravična in stvarno utemeljena.

Na žalost se je pojavit v krogu industrijev tedaj, ko je bil proračun tik pred odobritvijo, odporn proti diferencijaciji in zatevava po unifikaciji doklad.

Efekt te uspele akcije je naravnost porazen, kar naj dokaže sledi podatki:

Napram proračunu se dvigne:

zgradarina od Din 1.322.602. — na Din 2.267.817. —, torej za Din 944.715. — več, pridobinna od Din 1.552.771. — na Din 2.329.156. —, torej za Din 776.385. — več; nasprotno pa pada: društveni davek od Din 3.087.988. — na Din 1.122.904. —, torej za Din 1.965.084. — manj, to se pravi, da bodo morali to davaljilijonu diferencijo nositi davčni zavezanci zgradarine in pridobinane, mali trgovci in obrtniki ter stanovanjski najemniki.

Poleg teh usodnih posledic se pa zviša tudi proračunski deficit od Din 1.438.817 na Din 1.858.738.

Kakor trdi Zveza industrijev v svoji okrožnici z dne 10. aprila 1930, bi se dal do sejki preliminirani donos občinskih doklad s 5% enotno doklado, zadostovala pa bi baje tudi doklada od 30 do največ 40%. To ne odgovarja dejstvu, ker bi se povisil proračuni primanjkljaj še pri 40% dokladu za celib Din 2.452.741. —

Nadalje se iz istih krovov razširja mnenje, da bi bilo mogoče značiti občinsko doklad na vse vrste davčnih oblik, ker bi se kril primanjkljaj iz revidirane, nove uvedene občinske trošarine, ki bo baje donašala več, nego je proračunana. Pozabljaj se pa pri tej trditvi na sklep občinskega sveta, da se novouvedena trošarina še tekom proračunskega leta popravi v vseh onih primerih, v katerih bi bile stranke preobčutno prizadete — proces, ki se že vrši. Upoštevati moramo, da je bil predpis nove trošarine uveden brez zadostnih statističnih podatkov in predhodnih izkušenj, ter da se je pričela pobirati trošarina po dobrobitni proračunu, kar pomeni na času izpad 3 mesecov in pol. Pri dohodarstvenem uradu leži vse polno upravičenih predstav, da se v gotovih primerih tarifne postavke popravijo navzdol. Ako se daj upoštevamo, da smo pri pobiranju trošarine izgubili več kot tri mesece in da bo morali znižati posamezne tarifne postavke, je več kot jasno, da ne bo donos trošarine višji od proračunanih Din 18.000.000. — in da ni misli, da bi s trošarino lahko krili eventualni novi primanjkljaj vsel značnih občinskih doklad na direktno davke, temmanj, ko še danes ne vemo, kako naj krijejo že obstoječi proračunski primanjkljaj v značju Davčne.

Gospodje, ki dajete svojim hišam lepša notranjica lica, recite za to najetim delavcem, naj nas po možnosti obvarujete izkopljin in naj vsaj v zaprtem delu ulice prevažajo material tak, da ga ne bomo dobivali deloma po zraku, deloma pa na čevljih v svoja brezsolčna stanovanja. Ravno isto velja seveda v potencirani meri; za okoliške trgovine z jestivimi itd. Vse to pa prav brez vse zamere!

Mesec sosed.

Še o podražitvi mleka

Gospod urednik! Zadnjih ste priobčili notico o podražitvi mleka, v kateri je rečeno, da podražitev ni upravičena. Pisec dotične novice je težko, ker se namerava mleko podražati za celib 15 para pri litru, ne vidi pa, za koliko se bodo ali pa so se že podražile druge živilske potrebščine. Prav je, da se enkrat pojasni ljudem, kako »ogromen zasluežk imajo mlekarne. Samo dobro bi bilo, da bi ga res imeli. Žal pa nehajo podreželske mlekarne kaj hitro obravljati in sicer ne zato, ker ogromno zasluzijo, temveč ker obravljati sploh ne morejo. Recimo, da dobre ob kmetov mleko res po 1.50 do 1.70 Din. Če je mlekarna sredi vasi, kmetje še prinašajo mleko, drugače pa mora mlekar naleti človeku, ki pobira mleko po vasi. Da se mleko ne pokvari, ga je treba takoj poslati v mesto. Potreben je voznik, ki bi dnevno vozil mleko v mesto. S tem se znamudi celo dopoldne in zahteva seveda primerno plačilo.

Ce torej dobro premislimo, pride dom zadržka, da je mlekarna na kmetih tako rekoč dobrodelna ustanova, ker nima nobenega dobička, kmetje pa le dobe nekaj za mleko. Ako pa mlekarne v mestu podraže mleko za 10 do 15 para, bodo tudi pazile, da tega neznametna zneska ne prekoraci. Kdor pozna razmere, mora pač priznati, da je ta neznametna podražitev upravljena kajti z izgubo se mlekarne ne morejo vzdrževati. Mnogo je nevolje zaradi povisitev mitnine in tudi mlekarne same ječe pod težo davčnih bremen. Pisec omenjene novice naj nikar ne misli, da mlekarne ne plačujejo nobenih davkov. Naj se le informiran, pa bo zvedel, da so prav poštano obremjenje.

Morda poreče kdo, da mlekarne niso potrebne, ker imamo mlekarice, ki vozijo v mesto mleko in ga raznašajo po hišah. Menda tako nazadnjščka še nismo, da bi ne priznali, da so mlekarne nujno potrebne. Brez njih bi morali stati sleherno lutro pred hišami vozički in mleko bi se točilo kar

— Žal, to je res! Tudi naš stan kot tak se premašo zanima za strokovno in tehnično zboljšanje svojega poklicja. Malomarnost se najbolj kaže v tem, da nismo specjalnih strokovnih čoi, niti ne tečajev. Na višjih trgovskih šolah se premašo pozornosti posveča posebno pouku te panoze. Ugotoviti moram na žalost, da se tudi pri trgovskih gremih ne čuti nobenega zavetnega zanimanja.

Zanimivo je, da primaš zadnji »Trgovski list« ponatis članka iz beografskega »Trgovskega Glasnika«, v katerem se razmotriva o gospodarskem nazadovanju prestolice. »Ne ena braža« Beograda se ne more pohvaliti z napredkom. Vse kupuje se v zastoji, v mnogih strokah pa kupuje celo nazadujejo. To se ne vidi samo v zmanjšanju števila kupcev. Ampak padajo kupuje tudi po svojem obsegu. Razpisali smo anketo o kupčih in od sto primerov ugotovili v 99 slučajih, da kupuje padajo po obsegu, posebno pa po rentabilnosti.

— k.

— Ali se vam ne zdi, da se naša javnost, predvsem inteligenco, premašo zanima za to panogo, ki je glavni vir našega narodnega gospodarstva?

Židovska ulica v blatu

Vsi prebivalci bele Ljubljane smo veseli, če vidimo, da hišni posestniki posvečajo svojim poslopjem pozornost in jih — če ne na zunaj preurejajo vsaj na znotraj in jim skušajo pridobiti nove udobnejše prostore. Hišni posestniki v Židovski ulici imajo v tem stremljenju težji posel kot drugi in zato je njihova dobra volja vredna tem večje hvalje. Žal pa so v prevelikem nadvdušenju za adaptacije pozabili naročiti stavniku, oziroma njegovim delavcem, naj pri svojem delu nikoli ne pozabijo, da je edino Židovska ulica v Ljubljani široka samo 2 metra in so vsi stanovci skupno s stotinami vsakodnevnih pasantov primorani hoditi samo po tej ozko omejeni ploskvi.

Zadnji teden je nebeski vremenski otvoril svoje zavrnice in poslal tudi nad Židovsko ulico mnogo vode. Delavci, ki so zaposleni z odvajanjem neštetih samokolnic nepotrebnega materiala, klub temu niso spremnili svoje taktike. Kakor so ob lepem vremenu brezobzirno dvigali v zrak oblake prahu, tako da smo ubogi stanovnici Židovske ulice z razgledom k našim sedom sedeli v tem in brez zraka, tako raztresajo dragocene izklopne sedaj ob deževju po ulici, kjer se je v par dneh nabrala blata, kakor v zadnjih gorskih vasi. Kam in kako bo to blato izginilo, nam je zaenkrat še uganka. Vsa znamenja kažejo, da se to blato ne bo nihče več zmenil, tako da nas čaka le ta rešitev, da ga bomo skozi stanovanja stepili na piano na strani proti Ljubljani.

Gospodje, ki dajete svojim hišam lepša notranjica lica, recite za to najetim delavcem, naj nas po možnosti obvarujete izkopljin in naj vsaj v zaprtem delu ulice prevažajo material tak, da ga ne bomo dobivali deloma po zraku, deloma pa na čevljih v svoja brezsolčna stanovanja. Ravno isto velja seveda v potencirani meri; za okoliške trgovine z jestivimi itd. Vse to pa prav brez vse zamere!

Spominjajte se slepih!

Mesec sosed.

Zakaj ni denarja

Razgovor našega urednika z odličnim lesnim industrijalcem-izvoznikom

Ljubljana, 2. maja.

Naš urednik se je razgovarjal z odličnim lesnim industrijalcem-eksporterjem o vzrokih zastojia kupljenja na splošno, o pomankanju dela in narančanju bude brezposelnosti, v kolikor je to v zvezi z lesno trgovino in industrijo. Razgovor bo nedvomno zanimal vse naše čitatele, ker zadeva celotno naše gospodarsko življenje.

— Kai mislite o sedanjem položaju na lesnem trgu?

— Ali vas morda zanima sedanja kriza v lesnem eksportru in padec cen? O tem vprašanju se sedaj splošno debitira in zato bom skušal tudi jaz kratko odgovoriti nanj.

Lani, kot vam je morda znano, se je v naši banovini mnogo več produciralo lesa in lesnih izdelkov kakor prejšnja leta, in to zaradi splošne konjunkture na svetovnem tržišču. Letošnja mila zima je omogočila, da so vsi obrati na stroke, ne samo v Jugoslaviji, temveč v vseh evropskih državah, merodajnih pri produkciji

Pri slikarju Ferdu Veselu

Obisk na gradu Grundlovo na Dolenjskem - Vesel o svojih doživljajih

Radohova vas, 1. maja.
Mojster Ferdo Vesel je letos že 30 let grasačak-samotar na Dolenjskem. Zadnja leta se je skoroda posabio nanj. Zato ne bo odveč, če ozivimo spomin na njun zlastiš, ker je poleg Srečka Magoliča menda najstarejši še živeči slovenski slikar in vrh tega kljub svojim 69 letom še vedno ne-mistrudljivo intimno umetniški v svojih delih.

Vesel živi v gradu Gundlovo pri Radovohi vasi, ki ga je kupil L. 1900. za 4000 krov - toliko je dobil takrat za eno samo niklo.

- Izmed vseh slovenskih slikarjev sem dobival najvišje zmeske za slike. Imel sem

VESEL S SONJICO

mnogo prihranjenega denarja, a sem po prevratu prišel ob vse. Denar je izgubil svojo veljavno in sem čez noč postal berač.

- Tako hudo pa menda vendarne ni.

- Ne dosti bolje.

Z Grundlovega se nudi krasen razgled po Dolenjski. Da naštejem samo par važnejših krajev okoli Grundlovega: Muljava, Žumberk, Cerknica, Debel hrib, kjer imamo prve dolenjske vinograde, Zaplaz, Primsko-vrtovci na Pristavo pri Stični.

Grundlovo je še zelo dobro ohranjeno. Grajske stene so debele in deloma poslikane. Vesel domuje v prvem nadstropju, kjer ima več velikih, prostornih, visokih in zračnih sob. Če ima odprta vsa vrata, vidi lahko iz prve sobe v zadnjino — ravno 30 metrov znača dolzina. Videti je, da je imel svoječasni lastnik gradu veliko smisla za monumentalnost in za solnce.

— Ce bi imel ta grad v Ljubljani, bi se potukil v devetih nebesih. Tak atelje bom težko dobil v Ljubljani.

— Torej se misli preseliti v Ljubljano?

— Najpozneje prihodnje leto.

— Se dobro, da si toliko časa zdržal na deželi. Ce se ne motim, si bil rojen v Ljubljani?

— V Poljanskem predmestju št. 59.

— Kaj ti je bil oče?

— Hišni posestnik in trgovec.

— Imaš kaj bratov in sester?

— France je finančni inšpektor v po-kolu v Trstu, sestra Marija pa je zasebna v Ljubljani.

Veselovo življenje je malo znano. Precej sem moral siliti vanj, da se je slednjič vdal in mi je pričel pripovedovati svoje spomine.

Veselova mladost

— V ljudsko šolo sem hodil v Šentpeterško župnišče. Ko sem bil 10 let star, me je dal oče zapisati na ljubljansko realko. Šola me ni prav posebno veselila. Za risanje še celo nisem občutil veselja, najbrže zato, ker je bil profesor risanja slab pedagog in tudi slab risar.

— Kako se je pisal?

— Franc Glogičnik. Pozneje je učil tudi Jakopiča. Slikal je sv. Stefan v Ribnici na koru in več portretov za Madžare. Pokojni Strahl iz Škofije Loke je imel v svoji zbirki njegovo podobo zdravnika iz Budimpešte.

— Kdaj si potem dobil veselje za slikarstvo?

— Na realki so razstavili veliko sliko, ki je predstavljala cesarja Ferdinanda na mrtvaškem otru, zadarj dvorjane, spredaj pa klečečega ali jokajočega Ogrja ali Hrvata in njegovega sina v narodnih nošah. Slika mi je bila tako všeč, da sem si koj rekel, da vse na svetu razen slikarstva nič vredno. Tudi brat France je nekoliko pripomogel, da sem postal slikar. Imel je veliko veselje z portreti. V peti sem se že tako zaveroval v slike, da sem dal realki slovo in odrinil na Dunaj.

Na Dunaju sem se ves čas studij sam vzdrževal. Od doma sem prejemal komaj malenkost za stanovanje. Vendari sem po zaslugu ljubljanskega mecenca Smoleta dobro živel. Smole je se zagledal v oljnato glavicu, ki jo je brat razstavil v Kleinväyterjevi izložbi. Poslal mi je janjo 8 goldinarjev in me naprosil, naj bi mu kopiral več slik iz dunajske galerije. Res sem mu jih kopiral, med njimi Tizianovo Danajo in Rubensove otroke. Nekaj mojih slik je po Smolevi smrti prišlo v ljubljansko muzejsko zbirko.

O počitnicah sem hodil v Ljubljano ali pa sem slikal po Gorenjskem. Ob neki pričiki sem se v Radovljici seznanil z živnodržnikom Sadnikarjem, ki je strastno zbirjal starino. Spodetka sem se mu posmeval, ni pa dolgo trajalo, ko sem postal še bolj navdušen za starinske predmete ko on sam. Zbiral sem med drugim stare obleke in mašne plašče, ker so mi bile njihove barve všeč, goranska avba,

ospetitev in vrag si ga vedi, kaj še vse. Se nad rimske grobove okrog Št. Vida in Stične sem se spravil.

V Monakovem

Po odsluženem enoletnem prostovoljstvu na Dunaju — privanziral sem samo do katedre, ker nisem imel reverza — sem se odpeljal jeseni L. 1884. v Monakovem in se vpisal na akademijo v oddelki za »Studirende der Naturklassen«, pozneje pa na oddelki »Allgemeine Malerschule«. V Monakovem sem se spoprijatil z Abetom, ki je bil nekaj starejši od mene, pozneje okrog L. 1890. pa še z Jakopičem. Lojze Šubic ni bil dolgo v Monakovem, takisto tudi ne J. in Kobilica.

Slikal sem zelo veliko in razstavljal v Glaspalastu, prodal pa nikoli nič... Ker je bilo treba živeti, je Ažbe ustavil lastno šolo in je kmalu imel cel kup bogatih in imenitnih učencev, jaz pa sem začel živeti od kiča, čeprav me je kicarija ne-znosno morila. Zalostno je, da nas še sedaj, mene, Jakopiča in druge more skrbi za obstoj.

Potovanja po svetu

Monakovo sem kmalu zapustil. Vrnili sem se z Jakopičem v Ljubljano, kjer sem eno leto služboval na realki. Ker mi poučevanje ni prijalo — neslo me je pac v svet — sem odpotoval v London in v Southampton, kjer sem ostal celo poletje v slikal krajine in ljudi. Iz Anglije sem odrinil v Pariz, nato pa v Švicico, iz Švice pa s kolegom v Italijo.

Po Italiji sem se vozil dve leti in ogledoval cerkve in galerije. V Costelfrancu mi je zelo ugajala Giorgionejeva Madona, v Rimu Tizianova svetna in nebeska ljubezen. Michelangelovi akti v Sikstinski kapeli niso napravili name posebnega vtisa. Slikani so anatomsko precej pomanjkljivo. Zelo so mi ugajali Bruegeli Slepci v Napolju.

L. 1900. sem kupil grad Gundlovo in se stalno naselil v njem.

Razstave

Prvič sem razstavil svoje slike v Monakovem na akademski razstavi, potem večkrat v Glaspalastu, l. 1890. na I. mednarodni razstavi v Benetkah. Neko nemško umetniško društvo je razstavilo moje slike po vsej Evropi, po dve leti jih nisem videl. L. 1906. smo se udeležili Slovenci tudi londonske razstave. Tam sem dobil diploma. L. 1904. smo se slovenski slikarji udeležili I. jugoslovenske umetniške razstave v Beogradu. Vec naših slik je kupila vlada, kralj Peter in še odlikovani smo bili. Ažbe je bil red sv. Save III., Grobar, Jakopič in jaz IV., Henrika Šantlovava pa V. razreda.

Razstavil sem dalje na II. jugoslovenski razstavi v Sofiji, kjer sem bil odlikovan z velikim križem. Med beograjsko razstavo sem napravil izlet k Baltiškemu morju, med sofijsko pa v Carigrad. Razstavil sem nadalje še v Zagrebu in l. 1912. ponovno v Beogradu. Takrat sem bil edini od Slovencev povabljen v kralju Petru na kosilo. Kralj je zelo laskavo izrazil o Slovencih, če da jih pozna, da so »verni ljudi.«

Z dr. Žerjavom na Gradu

Med vojno so me Avstrije internirali. Vlekli so me najprvo v Višnjo goro, od tam pa vkljenenega kakor roparja v Novo mesto in končno na ljubljanski Grad. Tam sem se sešel s pokojnim Cankarjem, dr. Gregorjem Žerjavom, dr. Brezijarem, dr. Knafličem in drugimi — vse te imam naslikane. Nikdar ne bom pozabil, kako smo »vozili cirkus, to je izprehajali se okrog Grada, venomer v istem kolobarju. Stalno smo se bali, da nas bodo nekega dne postrelili.

Končno se me izpustili in me internirali v mojem gradu. Ko je Italija napovedala vojno, so me zopet odgnali na Grad, odkor so me po vrsti vlekli v Lipnico, na Dunaj, Steinklämm in Goelersdorf. V Goelersdorfu je bil moj komandant skladatelj opere »Wien, du Stadt meiner Träume« Sierzinski, ki mi je bil zelo naklonjen. L. 1917. so me po zasnigi princa Windischgraetz in grofice Schönbornove izpustili. Potem takem si med vojno veliko trpel?

— Toliko, da ne bom nikoli več tisti, kakor sem bil poprej.

Mladi in starci

Vesel me je odvedel v sobe, kjer ima shranjene svoje številne oljnatne slike — krajine in portrete, vse tako polne življenja, da jih bom imel vedno pred očmi. V tistem trenutku sem ponovno spoznal, da so naši mlajši slikarji še zelo daleč za našo staro gardo; morda je sploh ne dosežejo.

Vesel je velika osebnost, ki diha iz vsega njegovega dela. Njegove krajine so lepše od resničnih, a niso sentimentalne, in njegovi portreti več kot zgolj portreti: tudi oni sami so osebnosti, demonične, tako, da se jih moraš nehotno podrediti.

— Nisem misil, da si tak copernik!

— Vse moje prizadevanje gre za tem, da je v slike neka duša, življenje, moč, ki te pritegne in všeč k sebi, da jo doživis.

— Koliko stane ta mala slika?

— Več kot marsikatera večja. Jaz ne ocenjujem slik po velikosti, temveč po tem, koliko je mene v njej.

— Kdo so srečenči, ki imajo twoje slike?

— Najstarejše imajo Souvanovi v Ljubljani, nekaj jih ima Sadnikar v Kamniku, potem Vovk, Erzin, trgovec Hočevar, muzej, Narodna galerija itd. Zdravnik dr. Vranc v Ljubljani jih ima 6.

Veselovi otroci

Pri ogledu sob, kjer ima Vesel med drugim ohranjeno vse polno starine: konc, okvirjev, skrinj, sliki, starih oblek, mašnih plaščev, avb, majolik, stenskih ur itd., na-ma je delal društvo 9 letni Veselov sinček

S a v o — krasen dečko, da si lepšega skorom misliti ne morem. Seveda je tudi on že slikar. Zmenila sva se, da mi v kratkem pre-pusti več slik za »Mlado Jutro.«

— Šestletna Nadica tudi že raste in 2 in pol letna Sonjica istotako. Poglej njihove slike. Kako je vse to naslikano z naivno otroško dušo. Ob priliki jih pokazuj Jakopiču.

— Kdaj si se poročil?

— Pred 10 leti.

Kramjal sem z otroci, ki sta jih Vesel in žena nad vse vesela, zlasti že Vesel, in ju blagovra.

— Fant bo moral drugo leto v gimnazijo. Radi otrok, ce ne že radi sebe, se bom moral presenti v Ljubljano.

Kolektivna razstava

Vesel mi je razkazal celo svoje posetivo in me je seznamil k krajevnim značilnostim. V okolici je polno jam in prepadnic. Pod Polakovom graščino nikdar ne zmanjka vode. Ob povodni je prav laško dobiti slovenski ribe. Gledal sem Vesela in krajino in spoznal, zakaj je vzdružil dolih 30 let na Gundlovenem. Velika ljubezen do narave — še sedaj jo studira kakor neko, ko je hodil z Jakopičem slikat noč in mrak in je eksperimentiral z acetilen-kami in svečami — je bila, radi katere se je predal samotarskemu življenju. Cvrt in kreplak, kakor je bil 45 letnici, etui v sebi še dovolj moči, da bo ustvaril nebroj slik. V kratkem priredi v Ljubljani kolektivno razstavo, ki obeta biti razvedetje. V zadnjem času dela v posebni tehniki.

— Oblika pa je pri meni postranskega pomena, da veš! Važno mi je, da živi slika svoje življenje. — k.

Občni zbor TK Skala

se je vršil 24. aprila v damske sobi kavarnice »Emona«. Po pozdravnem nagovoru klubovega predsednika prof. Janko Ravnika so funkcionarji podali poročila, iz katerih je bilo razvidno agilno delovanje klubovega odbora v preteklem poslovnem letu. Klub steje zdaj 115 rednih in 17 podpornih članov. — Klub je priredil lani 3 velika predavanja, od katerih je bilo eno spremljano z izvirnim alpinskim filmom »V skalovju, snegu in večnem ledju, katero je omogočilo vpogled v alpinski svet tudi onim, ki jim ni dana možnost iz kategorikal razloga udejstvovati se v alpinizmu. Javnost se je klubu izkazala hvalično z dvakratno razprodano dvoranico.

Klub je oddal deloma brezplačno večje število diapozitivov na razpolago, po večini za predavanja v inozemstvu, s katerimi so predavanjatelji dosegli velike uspehe ter obenem vzbudili zanimanje za našo leto domovino. Tu moramo omeniti predavanja prof. Brežnikja, ki jih je imel lani na svoji turneji po Ameriki. Tudi predavanja s klubovimi diapozitivi znanega dunajskoga alpinista g. Romana Szalaya so dosegli lepe uspehe.

Stalna klubova rešljiva ekspedicija je stopila v akcijo pri vseh treh planinskih nesrečah ter z izredno pozdravljajočo vrnito svojo nalogo.

Razmotrivalo se je v širšem o preslavi desetletnega klubovega obstoja. V glavnem

bo poslava izpopolnjena s premjero filma, ki nazorno pokazuje krasote naših planin. Izvršitev filma se je radi lanskotake težke planinske nesreče sodelujočega člana g. Mirka Kajzelja zavlekla, ker se je moral ponoviti mnoga scen z drugim namesto njegove vstopišči.

Pri volitvah je bil pravzaprav izvoljen za predsednika g. prof. Janko Ravnik, ostali odbor se je pa z malimi izpremembami izpopolnil. — Med službenimi se je razpravljalo o graditvi koče na Storoč vrhu nad planino Vogel ter se je to zavzedno izvolil pripravljalni odbor, ki ima nalogo predložiti odboru načrte in potrebe predloga.

Planinsko društvo je zastopal g. Makso Hrovatin, Zimsko-športni savez pa g. Joso Gorec. Jesenjska podružnica je bila zastopana po treh članih.

Avtoportreti bodo dobrodošli vsem ljubiteljem umetnosti, zlasti še, ker stanejo našen zmesec 10 Din. Avtoportreti so bili večinoma že objavljeni. Hvalevredno je, da vsebuje vsak avtoportret kratki življenski razstavljajoči.

Mihal Šturm je izdelal portret za predstavljajoči izdatki.

— Mihal Šturm je izdelal portret za predstavljajoči izdatki.

— Srčna moja želja je, da pričenjam izdatki razstavljajoči izdatki.

— Srčna moja želja je, da pričenjam izdatki razstavljajoči izdatki.

Dnevne vesti

Vsem čenjem naročnikom, katerim je potekla naročnina, smo pritožili položnice in prosimo, da naročino z eventualnim zaostankom čimprej poravnajo. — Uprava »Slov. Naroda«.

Iz državne službe. Za tehničnega pristava pri okrajnem glavarstvu v Mariboru imenovan pristav ministrstva javnih del Josip Mursa.

Sprejem gojencev v pomorsko zrakovljevo solo v Divuljah. Letos bo sprejet v pomorsko zrakovljevo podčastniško šolo mornarice v Divuljah 150 gojencev iz civilnega prebivalstva in iz mornarice. Šola se prične 1. oktobra in traja 2 leti. Interesente opozarjam na podrobnosti natečaja, ki so razvidne iz »Uradnega lista kr. banske uprave dravske banovine« št. 57. z dne 30. aprila.

Iz »Uradnega listca«. »Uradni list kr. banske uprave dravske banovine« št. 57. z dne 30. aprila objavlja zakon o konvenciji med kraljevino Jugoslavijo in kraljevino Madžarsko glede praprečevanja dvojnega obdavljenja z neposrednimi davki, sklenjeni v Beogradu 22. februarja 1928, zakon o konvenciji med kraljevino Jugoslavijo in kraljevino Madžarsko o ureditvi dolgov in tiračev v prejšnjih avstrijskih ali madžarskih kronah, sklenjeni v Beogradu 22. februarja 1928, navodila za izvrševanje proračuna izdatkov in dohodkov za leto 1930–31 in pravilnik o začetnitem cepljenju zoper akutne nalezljive bolezni.

Za mrtve proglašeni. Okrožno sodišče v Novem mestu je uvelio postopanje, da se proglaše za mrtve Anton Gršin, pristojen v Petrovo vas, Anton Soško, pristojen v Čatež, Jožef Zajc, pristojen v Talčji vrh, Hugo Bočič, pristojen v Novo mestu, Jožef Jerman, pristojen v Talčji vrh, Jožeta Poje, pristojna v Kočevje, Ignacij Janež, pristojen v Travo, Jožef Gradišar, pristojen na Rašico, Anton Zgonc, posestnik v Dolenji Starici vasi in Franc Kobe v Gorenji Težki vodi.

Mesto brez selškega pismenošči. Da so manjši kraji daleč od prometnih žil brez selškega pismenošči in da dobivajo ljudje pošto z znatno zakasnitvijo, je še razumljivo, mikakor pa ni razumljivo, da nimajo sreškega pismenošči kraji v okolici mesta, kakor je to v Višnjo goro. Prebivalci vasi okrog Višnje gore so navezanji večinoma na svoje šoloobvezne otroke, ali pa dobivajo pošto samo ob nedeljah, ko pridejo k maši. Da v takih razmerah ni mogoče dobivati pošte v redu, je razumljivo. Enkrat jo otroci izgube, drugič raztrgajo, tretjič so počitnice in tako je s pošto res velik križ. Živimo pa v času, ko je redno poslovjanje in dostavljanje pošte skoraj že živilska potreba vsega človeka, tudi prebivalcu zadnje gorske vasi. Prebivalstvo vasi v okolici Višnje gore bi bilo merodajnim činiteljem zelo hvaljevan, če bi poskrbeli, da dobi pošta v Višnji gori selškega pismenošči, ki je res nujno potreben.

Dražba lova. Lov občine Zabukovje se bo oddaljal v zakup na javni dražbi 15. maja t. l. ob 10. v občinski pisarni v Sevnici. V lovišču so divje svinje, začici, lisice, srne, gozdni jerebi itd. Dražbeni pogoji so na vpogled pri okrajnem glavarstvu v Brezicah.

Konkurzi in predkonkurzi. Društvo industrijev v veletrgovcem v Ljubljani objavlja za čas od 21. do 30. aprila sledenje statistiko: Otvorjeni so bili konkurzi: v savski banovini 2, v drinski banovini 3, v dunavski banovini 3 in v moravski banovni 9. — Otvorjeni so bili predkonkurzi: v dunavski banovini 1. — Odpravljeni so bili konkurzi: v dravski banovini 2, v savski banovini 1, v drinski banovini 1, v moravski banovini 2 in v vardarski banovini 1. — Odpravljeni so bili predkonkurzi: v savski banovini 3.

Tiskovna zadraga v Ljubljani. Prešernova ulica št. 54, in njena podružnica v Mariboru imata vedno v zalogi aktuale francoske knjige, sprejemata naročila na vse izmorske revije ter knjižne novosti.

Razpisana služba. Osrednji odbor Slovenskega planinskega društva razpisuje uradniško mesto za svojo pisarno v Ljubljani. Zahaja se znanje stenografije, strojepisja, deloma knjigovodstva ter slovenskih, srbohrvaških in nemških jezikov v gorovu in pisavi. Prošnje je vložiti najkasneje do 12. t. m. v društveni pisarni.

Vso novomeško okolico in prelepo dolensko stran opozarjam na koncert pevskoga zborja Glasbene Matice ljubljanske, ki se vrši v nedeljo dne 4. t. m. ob 15. uri popoldne v Novem mestu. Izreden dogodek zasluži tudi veliko zanimanje, ki vlada po Novem mestu ter vsej okolici za ta koncert. Poset je lahko mogoč, ker so železniške zveze do Novega mesta razmeroma zelo ugodne. Vstopnice se dobivajo v trgovini g. Josipa Koširja v Novem mestu.

Smrtna kosa. Včeraj proti večeru je zatisnil svoje blage oči vpojeni strojvodja drž. železnic g. Franc Pišlar, oče inšpektorja TPD g. F. Pišlarja. Pokojni je bil vzor vestnega, značajnega in blagema moža. Med železničarji je bil splošno znan in priljubljen. V visoki starosti 79 let ga je iztrgala smrt ugledni rodbini in številnim prijateljem, ki ga bodo težko pogrešali. Blag mu spomin! Težko prizadeti rodbini iskreno sožalje!

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je prejela meseca aprila t. l. sledenje prispevke: I. Podružnica: Laško 400 Din, Petrovče 1000, Krško ž. 73, Slovenigradec m. 1600, Slovenigradec ž. 1600, Vranci 300, Metlika 200, Stari trg pri Lazu 120, Novo mesto z. 155, Tržič 138, Sv. Ana v Slov. gor. 525, Šiška m. 400, Šiška ž. 400, Št. Rupert (Dol.) 573.40, Ljubljana, mestna ž. 10.420, Šentpeterska ž. 715 — skupaj Din 18.679.40. — II. Nabiralniki: Podružnica Sv. Lenart v Slov. gor. 66 Din, podružnica Št. Rupert 76.60 Din — skupaj Din 142.60. — III. Obračniki sklad: Podružnica Ž. Šentpeterska, Ljubljana, 300 Din. — IV. Mons. Tomo Zupana, sklad: Podružnica Dol pri Hrastniku 100 Din, podružnica Kranj 500, podružnica Ž. Maribor 150, Šentpeterska Ž. Ljubljana 53 — skupaj Din 803. — V. Razni in prispevki: A. Škrabar, Domžale, 10 Din, dr. F. Kogoj, Jesenice, 20, A. Bartol, Maribor, 25, V. Zablačan, Maribor, 10, Ivo Bakovnik, Kranj, 100, A. Gogala, Ljubljana, 20, A. Vodnik, Ljubljana, 200, posojilnica Ptuj 200, dr. J. Zdolšek, Brežice, 100, inž. A. Klinar, Ljubljana, 50, R. Kilar, Beograd, 30, H. Bevk, Litija, 100, Šolska mladina Breg, 60, posojilnica Metlika 100, Iv. Roman, Ljubljana, 100, Jos. Potočnik, Ljubljana, 100, Prva hravatska študentska, Zagreb, 500, Sitar & Svetek, Ljubljana, 30, R. Maister, Maribor, 10, D. Korošec, Gorenjsko, 10 — skupaj Din 1775. — Vsota vseh prispevkov Din 21.700.

— Podružnica Ž. Šentpeterska, Ljubljana, 300 Din. — IV. Mons. Tomo Zupana, sklad: Podružnica Dol pri Hrastniku 100 Din, podružnica Kranj 500, podružnica Ž. Maribor 150, Šentpeterska Ž. Ljubljana 53 — skupaj Din 803. — V. Razni in prispevki: A. Škrabar, Domžale, 10 Din, dr. F. Kogoj, Jesenice, 20, A. Bartol, Maribor, 25, V. Zablačan, Maribor, 10, Ivo Bakovnik, Kranj, 100, A. Gogala, Ljubljana, 20, A. Vodnik, Ljubljana, 200, posojilnica Ptuj 200, dr. J. Zdolšek, Brežice, 100, inž. A. Klinar, Ljubljana, 50, R. Kilar, Beograd, 30, H. Bevk, Litija, 100, Šolska mladina Breg, 60, posojilnica Metlika 100, Iv. Roman, Ljubljana, 100, Jos. Potočnik, Ljubljana, 100, Prva hravatska študentska, Zagreb, 500, Sitar & Svetek, Ljubljana, 30, R. Maister, Maribor, 10, D. Korošec, Gorenjsko, 10 — skupaj Din 1775. — Vsota vseh prispevkov Din 21.700.

Odbor bivše Zveze šoferjev Slovenije objavlja, da je banska uprava dovolila na izrednem občnem zboru dne 6. marca sklenjeno spremembu pravil. Naslov za bivšo ZSS se sdaj glasi Zveza šoferjev dravske banovine Ljubljana. Pri tej priliki ponovno pozivljamo stanovske tovariste, ki se niso člani Zveze, da javijo svoji pristop. Člani, ki postanejo brezposelnici, naj to tako pismeno naznajo. Posestnike avtomobilov po prosimo, da se v slučaju potrebe obračajo za poklicne šoferje na tu navedeni naslov.

Redni avtobusni promet Ljubljana, Brezovica, Podpeč, Breg, Borovnica in obratno je pričel obratovati z današnjim dнем dvakrat dnevno. Odhod iz Borovnice proti Ljubljani ob 6.20 in 13.15. — Odhod iz Ljubljane proti Borovnici 12.00 in 18.15. — Postajališče Ljubljana, Borštnikov trg. 307n.

Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo večinoma oblačna vreme. Tudi včeraj je bilo po vseh krajev naše države oblačno, v mnogih tudi deževno. Najvišja temperatura je znašala v Skoplju 23, v Splitu 21, v Zagrebu in v Beogradu 19, v Sarajevu 18, v Mariboru 16, v Ljubljani 14.8. Davi je kazal barometer v Ljubljani 14.8. Davi je ratura je znašala 11.4.

Dan samomorov v Zagrebu. V noči od četrtka na petek si je končalo ali skušalo končati s samomorom življenje več Zagrebčanov. V Škalinski ulici se je obesil Ilijan Hobek, po poklicu čistilec čevljev. Prišel je pilan domov in se obesil na podstrešju. Našla ga je že mrtvega njegova žena, ki ga je iskala po hiši. Izjavila je političkemu organu, da je bil mož notorijen pisanec in da si je hotel že večkrat končati življenje. Iste noči si je pognal kroglo v glavo brezposelnik Ivan Fröhlich, rodrom s Sušakom. Po poklicu je knjigovodja in je bil nameščen pri neki zagrebški tvrdki, ki pa je sam odpovedal službo. Zadnje dni je hodil okoli ves potrt. Krogla mu je prebila lobanje. Odpeljali so ga v bolnico, kjer se je zavedel in strgal povojne z rane. Ker je zelo krepke konstitucije, bo živel še nekaj dni. 1. maja je obupala tudi 33letna Fanika Mirt. Zaradi ljubavnih razmer se ji je naenkrat zasedel, da za njo ni več potrebo na tem svetu in je sklenila preseliti se na oni svet. To se ji pa ni posrečilo. Izpila je večjo kolikino strupu, ko so ji pa v bolnici izpraznili želodec, se je vrnila domov. Zdravnikom ni hotela povedati, kakšen strup je pila in zakaj.

Mož je zastrupila. V temi so arretirali v Somboru Katarino Himpelman, ki je osumljena, da je zastrupila svojega moža. Mož je bil mnogo starejši in zelo bogat. Umrl je pa nenadoma in ko so negovo truplo izkopalni, so ugotovili, da je bil zastrupljen. V preiskovalnem zaporu Himpelnova še ni priznala umora.

Uboj pred 12 leti. Ivana Kurčinaka, posnemnika iz Temerina, so pred dnevi na ukaz preiskovalnega sodnika iz Novega Sada arretirali zaradi uboja, ki ga je izvršil pred 12 leti. Kurčinak je ubil svojega sodnika Jožeta Žunja. Pravdala sta se zaradi poljske poti. Nekega dne mesecea marca 1918 sta orala. Kurčinak je opazil, da je zašel sosed s plugom predaleč v njegovo zemljo. Tedaj je pograbil lopato in z njo ubil soseda.

Strašen samomor. Iz neke vasi bližu Novega Sada poročajo o strašnem samomoru vaškega čudaka Miha Temerica. Mož je živel sam z dvema mačkama in se je bal ljudi. Maški je častil po božje. V svoji sobi je imel kapelico, kjer sta mački spali. Pred dnevi je pa čudakova sestra slišala cvilenje v sobi in ker tudi Temerica ni bilo na spredelj, je vdrla v sobo in našla čudaka z razparanim trebuhom, mački sta pa žrli negovo drobovje.

Telefon loco in interurban

Danes premiera ob 4., 7. in 9., jutri v nedeljo ob 3., 5., 7. in 9.

Hadži Murat

Grandijozni zvočni utelefilm po istoimenski noveli

G. R. Tolsteja

Ivan Možuhin

Lil Dagover

Betty Aman

Predprodaja vstopnic v nedeljo od 10. ure dalje! — Naročene vstopnice je dvigniti najkasneje eno uro pred predstavo!

ELITNI KINO MATICA

TELEFON 2124

Slikar Ogrin umrl

Pravkar smo izgubili slikarja Frana Sterletta, davi je pa na Vrhniku umrl v 82. letu Sterletov učitelj slikanja na preeso, Simon Ogrin.

Znani cerkevni slikar in spretni freskanj je bil sodobnik Janeza Šubicu in se je učil pri Wolfu skupaj s tem svojim slavnim varščem. Po učenju pri Wolfu, ki mu je danlo trdno podlago in tehničko spretnost, je odšel v Benetke, kjer si je s svojo kompozicijo »Umor Galeazza Viscontijaca, ki jo nračno ljubljanski muzej, zaslužil častno nagrado. Pozneje je študiral na akademiji na Dunaju, kjer je mnogo občeval s Stritarjem in po učenju pri njem, da je dosegel v celotni tehnični in umetniški razvoju.

— Ljubo Petrovna v klinu Ljubljanski Dvor. Ob nainjih ljudskih cenah 2.—4.—6.—8. — Dan otvoril danes kino »Dvor« kot »Ljubljanski Kin« svoje poletno sezijo. Na sporedni najlepši v Ljubljani katerikrat predvajani film — Ufino čarobno filmsko velepredvajalo »Divne laži Nine Petrovne« z Brigitto Helm in Franc Lederman v glavnih vlogah. — Z ozirom na krasno filmsko delo in velikansko zanimanje za ta spored naj si blagovoli cenjeno občinstvo vstopnice čimprej rezervirati. Današnje predstave ob 4., pol 8. in 9. zvečer, jutri v nedeljo ob 3., pol 6., pol 8. in 9. zvečer. Ta film ne smeti nihče zamuditi.

— Lj. Umrl so v Ljubljani od 26. aprila do 3. maja. Julijana Bernard, mestna uboža, 75 let, Japljeva ulica 2; Marija Lesica, zasebnica, 65 let, Zeljarska ulica 11; Anton Zubakovec, bivši gostilčar, 72 let, Stritarjeva ulica 7; Josip Gostič, bivši železničar, 75 let, Japljeva ulica 2; Iva Orel, učiteljica, 42 let, Zaloška cesta 11; Franc Kunc, poštni poduradnik v pok. 74 let, Zaloška ulica 14; Jožef Izlakar, bivši krojač, 78 let, Japljeva ulica 2; Andrej Mrak, nadpaznik v pok. 74 let, Vidovdanska cesta 9; Amalija Regnard, učiteljica v pok. 77 let, Stara pravda 3; Leopold Tratnik, pasar v hoteli, 77 let, Sv. Petra cesta 25; Ivan Grošelj, delavec, 53 let, Ob kopališki ulici; Avgusta Kotnik, učiteljica v pok., Škofja ulica 8; Evgenija Jurešič, vdova stražnjostrja, 64 let; Nikolaj Rus, mestni službenec v pok. 82 let, Želena pot 7; Marija Možina, žena čevljarija, 59 let, Vボルニ: Marija Pavliček, Šivila, 39 let, Operarska cesta 23; Ana Bučar, vdova potnika, 33 let, Švabčeva ulica 15; Amalija Lap, občinska uboga, 59 let; Stanislav Zgonc, sin zavirala, 6 mesecev, Možilno: Franc Volhar, žel. vlačkovodja, 40 let, Življenska cesta 25; Josip Skaza, občinski ubogi, 42 let, Celje; Marija Možina, žena čevljarija, 58 let, Gospodarska cesta 12.

— Lj. Akademični slikar Fr. Sterle, Maša zadušnica za tragično preminulim akademikom Fr. Sterletom se bo darovala v ponedeljek 5. t. m. ob 9. dopoldne v franciškanski cerkvi.

— Lj. Razsvetljiva ljubljanska Grada. Na predverje Jurjevanja bo ljubljanski grad svečano razsvetljen. Jutri vsi na Grad.

— Vpisovanje na otroško igrišču Atone v Tivoliju se nadaljuje 5., 6. in 7. t. m. od 14. do 16. ure. — Načelstvo.

— Lj. Jutri v nedeljo dne 4. maja je običajno Jurjevanje na ljubljanskem gradu. Godba, srečov, dobra pijača in jed. Upajmo, da bo tudi lepo vreme in lep razgled.

— Iz Celja

Nemški romani iz našega življenja

Baron Frid. pl. Gagern: „Cesta“ in „Narod“ — R. H. Bartsch „Sokol z Nanosa“

Nedavno sem opozoril rojake na veliki roman

»Cesta«

ki ga je napisal baron Friderik pl. Gagern z gradu Mokrice pri Jelenicah na Savi. Roman se godi na Dolenjskem okoli grajsčine Mokrice in v njegovi oklici od hravskih meji. Junaka sta mu Gorenje lovec in Primorec delavec; vse ostale osebe pa so grajsčaki (Gagern, Auersperg), grajsčinski gozdarji in uradniki Cehi, slovenski in hravski kmetje in kmetice ter delavci in ženjerji, — torej zelo pisana družba živeča, delajoča in trčeta v tistem zanimivem kranjskem kotu ob moji treh različnih pokrajin Slovencev, Hrvatov in Šrbov. Baron Gagern jih pozna dobro in kaže na vsaki strani, da ljubi zlasti krepke Gorenjece ter je poln navdušenja za lepote slovenske domovine.

Kdor čita nemške romane, sezvi po tej lepi knjigi, napisani na čast našega naroda!

Lati pisatelj je napisal tudi veliki roman

»Narod«

(Ein Volk. L. Staackmann, Leipzig). Dejanje se mu godi med kajkavskimi Hrvati nastran kranjske in štajerske meje tja preko Zagreba. Osebe, ki nastopajo so predvsem hravski kajkavski kmetje in kmetice, slovenski hlapci, hravski in madjarski grajsčaki, popi, fiškali notarji in uradniki, dekleta iz ljudstva in dame iz aristokracije, cigani in ciganke, junaka romana pa sta kmet Marko Ubranič in baron Hans Caraffa.

Marko je najdenec, nezakonski sin neznane matere in znanega župnika. Sirota vraste v bedi, duša se mu napolni najprej z romantiko pojogoča guslarja o kraljevu Marku, nato s socijalnim srdom in osvojitevnostjo Matije Gubca in končno z nacionalnim plamenom banja Jelačiča, junaka, ki je klestil Nemce in Madžare.

Strasno izkorisčanje hravskega ljudstva po plemstvu, popib v birokratih, ga izpremeni v maščevalca krvic, v razbojnike in večkratnega ubijalca. Dovršiti hoče, česar niso mogli doseči kraljevi Marko, z žarečo krono kronani kmetiški kralj Gubec in izobupa melanholiji zapadli rodoljub generali Jelačič.

Topost ljudstva pa ga končno tudi uveri, da se tako mrtev narod ne da združiti k složenemu delu, uporu in žrtvam za svobo- do. Zaman je vse prelivanje krvi, zman odpor in upor posameznika, ako je ljudstvo brez moštva in volje. Ubranič pada za ljudstvo pod kroglo orožnika. Topo ljudstvo pa najde v sebi le še toliko energije, da za izdanim odrešiteljem — plaka in vzduhi!

Ta sam kot duša vsega naroda!

Tako je povedal Gagern, da je Ubranič simbol Jugoslovenstva, trpinčenega, zlorabljenega osvetnika nad germanskimi, madjarskimi in domaćimi rabilji . . .

Lep, veselne, dogodkov, misli in lepot bogat roman, ki naj bi ga čital vsak naš intelligent!

Friderik pl. Gagern je bil rojen na Mokrich dne 26. junija 1882; gimnazijo je absoluiral v Feldkirchu, prej pa hodil v šolo v Celju. Njegov domaći učitelj mu je bil dr. Fran Skaberne in za njim profesor Friderik Juvanci. Živi v Berlinu.

Njegov oče je bil baron Henrik pl. Gagern, ki je umrl na Mokrichu l. 1894, njegova mati pa Beatrica grofica Auersperga, rojena v Ljubljani ter umrla l. 1919. v Mokrichu.

Bil je urednik nemškega lovskega lista in je izdal štiri knjige iz življenja lovec in divjačine; nato se je posvetil popolnoma leposlovju in izdaj dolje že šest velikih romanov: »Der böse Geiste«, — »Die Wundmale«, — »Das Geheimnis«, — »Das nackte Leben«, — »Ein Volk« in »Die Strasse«. Potem še dve noveli »Am Kammin«, drama »Ozean« in povest »Der Marterpfahl«. — Novela »Lepa Reza« je zajeta iz Slovenije.

Torej zelo plodovit kranjski nemški pisatelj, ki mu gre naša polno zanimanje. R. H. Bartsch je izdal pravkar roman

»Sokol z Nanosa«

(Der Falke vom Mons Regius. Geschichte einer Jagd- und Liebesleidenschaft. Berlin. Deut. Buch. Gemeinschaft).

Junak tega romana je Serno Korsič, nezakonski sin Slovenske Neže in kranjskega nemškega nadporočnika v. Kronberga iz Gorice. Nemški častnik je hotel vzeti krasno, ponosno in bistro Slovenco za ženo, a je na lovu obstreljen, prezgodaj umrl. Neža je v svoji kraški koči vzgajala sina, da je postal kmet, polhar in straten lovski. Imela je lep gozd bukev in kostanjev, da sta prodajala »maroni« kostanje in pol-

strasti ljubčki, morilci in literati in končajo na večah ali v porišnici. Verjemite mi, človek je bil dober, dokler je bil še tako podivjan, da je ugrabil ženo drugemu človeku, če mu je bila všeč, ne da bi mislil na posledice. Tukrat je bil nagon vse in prepričan sem, da je bilo samo takrat malo sreče na svetu.

Zdaj je človek zakovan v okove družbene šablone. Za primer recimo, da se fant in deklet razumeta in bi se rada vzela, pa ne dovolijo »družbeni ozir«. Za pametnega človeka postaja torej življenje nepotrebno in komično. Povem vam kratko zgodbo.

V vlaku sem se peljal pred leti z možem, ki mi je pripovedoval med dolgočasno vožnjo naslednjo zgodbo:

— Gospod, — mi je pravil ta čudak, ali verjamete, da ena ljubezen zadostuje, da zapolni vse praznотe življenja?

— Ne verjamem, — sem mu odgovoril kratko.

— Kako naj vam dokažem? — je vprašal in videl sem, da mu je žal, da ne verjamem.

— Zdi se mi, da ste zaostali, — sem pripomnil smeje.

— Morda, gospod, toda povejte mi, v čem je ta vaš napredok? — me je vprašal.

Vprašanje me je spravilo v zadrgo.

njimi, le bestializirati ne. Za to je Slovan prvič prolen, drugič predober, tretič preparamet. Za samostojnost ni zrel, a morda le zato ne, ker je pač predober in prevec paramet — kakor potprežljiva žival . . .

Kar je imela ta uboga bogata dežela, je dobila od svojih sovražnikov, od Turkov in od velikega Napoleona. Iz turski časov močne obmejne utrde in trdnjave, od Francov velike trde ceste, drevoredne, najboljše mostove in najlepše spomine. In kaj je prišlo potem? — Propad, Madžari, oster, boda, davki . . .

Mar nismo mi vse ubogi Hrvatje, pozabljeni od cesarja, prodani od ministrov, od velikih gospodov pa zaničevani kakor psi? Pod našim lastnim nebesom zaničevani! Mali ljude (oskrbniki) nas gulijo in skujo, fiškali in notarji nas sleparijo in okrajajo, sodniki trpinčijo in celo popi odrajajo in goljufajo! Vsi nas zlorabljajo in zaničujejo — vsi, Madžaroni, Judje, Madžari, vse kancelije. Taki smo Hrvatje, tak je naš narod!

In vedno iznova dokazuje Gagern:

Avgrija je zasluzila svoj razpad ker je bila nevhalečna in krivica do Jugoslovenov, katerim bi moral biti za svoj obstoj najbolj hvaležna in vsaj pravična. In Gagern povdruje nič ni čudnega, da so zorele in dozorele končno ideje Strossmayerjeve in Petra Karadjordjevića:

Jugoslavija je morala priti

ker si jo je dobr, bistri in junaški narod idealistov zasluzil s svojim trpljenjem in s svojo vero v večno Pravičnost.

»Caraffy in Ubranič, je vzdihnil Auersperg, »čudno, kakor sorodnika, skoraj isti človek v različni izdaji. Idealista. Idealisti pač morajo biti na svetu, te uboge pare s trnjivo kruno in norčevsko čepico. Morajo biti! Brez njih bi ne bilo krv in ne krizev, ne bolesti in nobene lepote na svetu. In le poglej, kako lep je ta svet! Glej, kako krasna je ta dežela! Kako bogata, blagoslovljena, obljudljena dežela! In kako dober, otroško dober, čist, marljiv, ubog in nedosežen je ta narod! . . . Ves ta narod s svojim bolom in hrenjenjem ter s svojimi blodnjami v tem samem (v Ubraniču)!

Končno ga vendar zapro in obsodijo za dve leti v ječo na ljubljanskem Gradu.

Bartsch misli, da se pravi temu Gradu »Oberlaibach«. Toda angleški grajsčak mu izprosi pri cesarju pomilovanje; Klima pa se je kot slepar in tazt slabe vesti sam ustrelil. Grajsčak potrebuje novega gozdarja. In Gretica pride sama po svojega fanta v Ljubljano, da se poročita kot grajsčinska nameščenca.

Bartsch slika notranjsko zimo z boro in snegom, mrazom in zameti, vipavsko rajsko pomlad in primorsko divno jesen.

Povod hodi Serno, razmišlja kakor pesnik ali modrijan, smuje osvetno zoper Klimo in idealno ljubi svojo Gretico. Za norca ima gozdarja in oroznike ter živi kot plemič-klatze.

Končno ga vendar zapro in obsodijo za dve leti v ječo na ljubljanskem Gradu. Bartsch misli, da se pravi temu Gradu »Oberlaibach«. Toda angleški grajsčak mu izprosi pri cesarju pomilovanje; Klima pa se je kot slepar in tazt slabe vesti sam ustrelil. Grajsčak potrebuje novega gozdarja. In Gretica pride sama po svojega fanta v Ljubljano, da se poročita kot grajsčinska nameščenca.

Zanimivo je, kako slična sta si ta dva romana. Oba junaka — Gagernov Ubranič in Bartschov Serno — sta nezakonca višje intelligenta ter imata zato posebno nadarjenost in kavalirske lastnosti, ki so dedične. Oba sta umetnika strelca in ob upornja maščevalca izkorisčanega ljudstva. Oba ljubita narodno pesem in krasote narave. Oba smatra ljudstvo za svoja začetnika in osvetnika ter ju privrja oroznikom.

A dočim je Gagern glede žensk črnoled pesimist, ki je naslikal celo vrsto nizkotnih in izdajalskih žensk ter le par plemenitih, je Bartsch optimist, ki slika tu le dobre žene.

Bil je urednik nemškega lovskega lista in je izdal štiri knjige iz življenja lovec in divjačine; nato se je posvetil popolnoma leposlovju in izdaj dolje že šest velikih romanov: »Der böse Geiste«, — »Die Wundmale«, — »Das Geheimnis«, — »Das nackte Leben«, — »Ein Volk« in »Die Strasse«. Potem še dve noveli »Am Kammin«, drama »Ozean« in povest »Der Marterpfahl«. — Novela »Lepa Reza« je zajeta iz Slovenije.

Oba pisatelja pa sta enaka v mržnji do českih gozdarjev in gozdarških uradnikov, dasi jim strokovne velike sposobnosti in marljivosti ne odrekata. Da v svoji mržnji generalizirata in ne navajata nikake izjeme, ne kaže njune objektivnosti.

Bartsch je zajel slovensko snov svojega romana vsaj deloma iz resničnih dogodkov v vipavski dolini ter v Trnovskem in Hruškem pragozdu. Uporabil je Erazmov grad z zgodovinskimi podzemskimi rovom do Vipave, a si krajevno dovoljeval veliko svobodo. Slovenska imena krajev uporabljajo često popačeno italijansko, dasi se godi roman pred prevratom. Tudi imena slovenskih oseb, Serno, Jovo, Ivo, Gretica, niso domaća. Kronberg je grad Coroninjev pod Sv. Danijelom, grad v Vipavi pa Lanthier.

Torej zelo plodovit kranjski nemški pisatelj, ki mu gre naša polno zanimanje.

R. H. Bartsch je izdal pravkar roman

»Sokol z Nanosa«

(Der Falke vom Mons Regius. Geschichte einer Jagd- und Liebesleidenschaft. Berlin. Deut. Buch. Gemeinschaft).

Junak tega romana je Serno Korsič, nezakonski sin Slovenske Neže in kranjskega nemškega nadporočnika v. Kronberga iz Gorice. Nemški častnik je hotel vzeti krasno, ponosno in bistro Slovenco za ženo, a je na lovu obstreljen, prezgodaj umrl. Neža je v svoji kraški koči vzgajala sina, da je postal kmet, polhar in straten lovski. Imela je lep gozd bukev in kostanjev, da sta prodajala »maroni« kostanje in pol-

strasti ljubčki, morilci in literati in končajo na večah ali v porišnici. Verjemite mi, človek je bil dober, dokler je bil še tako podivjan, da je ugrabil ženo drugemu človeku, če mu je bila všeč, ne da bi mislil na posledice. Tukrat je bil nagon vse in prepričan sem, da je bilo samo takrat malo sreče na svetu.

Zdaj je človek zakovan v okove družbene šablone. Za primer recimo, da se fant in deklet razumeta in bi se rada vzela, pa ne dovolijo »družbeni ozir«. Za pametnega človeka postaja torej življenje nepotrebno in komično. Povem vam kratko zgodbo.

V vlaku sem se peljal pred leti z možem, ki mi je pripovedoval med dolgočasno vožnjo naslednjo zgodbo:

— Gospod, — mi je pravil ta čudak, ali verjamete, da ena ljubezen zadostuje, da zapolni vse praznотe življenja?

— Ne verjamem, — sem mu odgovoril kratko.

— Kako naj vam dokažem? — je vprašal in videl sem, da mu je žal, da ne verjamem.

— Zdi se mi, da ste zaostali, — sem pripomnil smeje.

— Morda, gospod, toda povejte mi, v čem je ta vaš napredok? — me je vprašal.

Vprašanje me je spravilo v zadrgo.

njimi, le bestializirati ne. Za to je Slovan prvič prolen, drugič predober, tretič preparamet. Za samostojnost ni zrel, a morda le zato ne, ker je pač predober in prevec paramet — kakor potprežljiva žival . . .

Kar je imela ta uboga bogata dežela, je dobila od svojih sovražnikov, od Turkov in od velikega Napoleona. Iz turski časov močne obmejne utrde in trdnjave, od Francov velike trde ceste, drevoredne, najboljše mostove in najlepše spomine. In kaj je prišlo potem? — Propad, Madžari, oster, boda, davki . . .

Da, gospod, ženske so lahko nižja vrsta človeškega rodu, toda vse vplivajo in blagodejajo celo takrat, kadar vam store največje zlo. Človek bi moral v življenju vedeti, kaj mu je ljubše: kultura ali resnica srca. Kadarsi si bomo v tem na jasnom. Bomo spoznali, kako je nič več razen našega notranjega življenja.

Na svetu sta se vam zdi, da je vse v vaši moči.

Na svetu sta se vam nikoli niti sanjalo ni, skratka, napnate vse sile in tedaj se vam zdi, da je vse v vaši moči.

Na svetu sta se vam sesalcev, kipomjeni za profeso- rija psihologije samo izjemo, toda to je edina vrsta ljudi, ki vzdržujejo ubo- gi človeški rod.

Vidite, jaz trdim, da so na svetu ljudje, ki se še nikoli niso zavedali življenja in katerim je bila ljubezen neznana kakor polarni kraji. To je posebna vrsta sesalcev, ki pomenijo za profesorja psihologije samo izjemo, toda to je edina vrsta ljudi, ki vzdržujejo ubo- gi človeški rod.

Glejte, zakaj je to tako: človeški rod se plodi podzaveden in oni, ki se zavajajo univerzalne človeške bede in laži, so navadno težki melanholiki,

strasti ljubčki, morilci in literati in končajo na večah ali v porišnici.

Verjemite mi, človek je bil dober, dokler je bil še tako podivjan, da je ugrabil ženo drugemu človeku, če mu je bila všeč, ne da bi mislil na posledice. Tukrat je bil nagon vse in prepričan sem, da je bilo samo takrat malo sreče na svetu.

Pri Sv. Joštu nad Kranjem

Prijatelju Jožetu Benediku za 90 letnico

Dni premešla, ki so bili, in na tihem solze briše.

Simon Jenko.

Cez zeleno Pohorje in preko strmih Savinjskih vrhov hite danes moje misli v prijazno vas Stražiče, kjer obhaja prijatelji Jože v tih svojih hišicah sredi cvetočega drevja svojo 90letnico. In moje misli nite na mični vrh Sv. Jošta. Tam je moj Jože dolga leta mežnaril, orgjal in v mali cerkveni ostarjici kršmaril. Kolikokrat sem s tega hriba občudoval naš gorenjski svet in strastno užival v skral lepoto te naše pokrajine domače, kolikokrat stopil sam ali v družbi v ostarjo k Jožetu, kjer sem prebil v prijateljski družbi nekaj veselih uric, uric dobrodejnega oddiha in dobrodušrega, preprostega domačega razvedrila. Na te urice in na Jožeta se mi vzbujala danes mnogo lepih spominov. Naj jih nekaj napišem kot čestitko našemu devetdesetletniku.

Leta 1900. jeseni sem prišel za suplenta v Kranj. Našel sem na gimnaziji nekaj tovarisev z univerze, med kolegi je bil tudi France Koprnik, učitelj moj na ljubljanski gimnaziji. Lepega septembarskega pooldneva me povabila Koprnik in Tine Korun na izprehod k Sv. Joštu. In mahnil smo jo čez Kalvarijo, mimo Vošprenjena in skozi vas Pševno na hrib. Tedaj sem bil prvič v joščarski ostarji, tedaj sem spoznal prijatelja Jožeta. In takoj sva se dobro razumela. Nato sem mnogokrat prihajal gori, navadno v družbi advokata dr. Valentina Štempičarja. Bit je to nadarjen, duhovit mož, po svoje originalen in prijatelji mlade, vesele družbe, v kateri je bil pripravljen za vsako mladostno burko. Veden nam je vedno kaj zanimvega povedati, bodisi o starem avstrijskem parlamentu, kjer je kot visokošolski stenografičar, bodisi o svojih mladostnih prijateljih, ko je pisal kot koncipient v Ljubljani, o Kersniku in Levcu, o Jurčiču in Tavčarju; rad je omenjal, kako je nekoč namesto Jurčiča uredil eno številko »Slov. Naroda«, a bila je zapisana v Jurčič ga je prijateljsko ostrel.

ker kot jurist ne zna urediti lista tako, da ne bi bil zaplenjen. Naš gostilničar Jože, le kaj rad priselil v našo družbo, znan se je prilagoditi vsakemu pogovoru in v vsej tem uganil kako dobro žalijivo ali nas pozabaval s kako zanimivo burko ali dozdrobijo iz svojega življenja.

K Jožetu smo s Štempičarjem prihajali večkrat med tednom, navadno pa ob nedeljah, zlasti jesenskih in zimskih. V Jožetovi gostilni se je tedaj trlo gostoval. Večjo mizo so zavzeli Ljubljancani, med njimi v prvi vrsti »piperje« (Hauptmann, Skof, Kormann i. dr.), ki so prav tedaj ustanovili Slovensko planinsko društvo; zase so sedeli romarji in romarice; posebej zopet kmetje iz sosedine Sv. Jošta; pri mizi ob peči pa je kraljeval Štempičar z našo družbo. Med gosti pa se je živahnio kretal gostilničar Jože, smehlajočega obraza stregel ljudem in imel za vsakega primerno besedo na jeziku.

Nad vse slovesno smo vsako leto priznivali god našega prijatelja Valentina Štempičarja, zbrala se nam je okrog njega vesela družba dvajset do trideset moža in žensk. Za ta praznik so se razpolazili prijateljem tiskana vabilna, včasih celo v francoskem jeziku. Na določeni dan je že na vse zgodaj odšel v Joščarske hriebe tovariš Tone Zupan, da je ondaj nabral bršljima in zimzelena in okusno okrasil Jožetovo gostilniško sobo. Okrog četrte ure popoldne smo bili že vsi zbrani, mi Kranjci in gostje iz Radovljice, Škofo Loke in Ljubljane. Začel se je obed, prirejen tako, kakor je običajen na kmečki ofceti. Tako je želet Štempičar. Prišla je na vrsto slavnostna čestitka. Lovca Ferdo Polak in Urban Zupanec sta zunaj začela streljati, ko bila čestitka končana. Pristopil je inženir Bolča Bloušek in poklonil doktorju govor doma, ki ga je vedno sam duhovito priredil. Tone Jerščić je zbral okrog sebe petcev in začel z njimi venec popevki. Ferdo Polak je prepasal predpasnik, pristopil k stranski mizi in začel ondi priprav-

ljati »plaško salato« in razrezavati tolstega purana. Škljenec se je v izbranem govoru zahvalil kot »rojen prezident Joščarskega kluba«. Tine Korun je nastopil z narodno pesmijo; znal je tudi take pesmi, ki so imelo po devetdeset kitic ali »štrufens. Nace Gabrič je uganjal svoje burke, Kovač iz Čepulja pa je imenitno igral na harmonike. Naš Jože pa je golorok, v snežnobeli strojci s svilenim ruto pod vratom, v starinskem »lajbcu«, ves srečen in zadovoljen hotel med nami, prinašal ročno jedi, ki jih je izborno pripravljala sestra Jožana, skrbel za piščalo in vsestransko skrbel, da so bili gostje židane volje. Lepa so bila ta dovoljava. Ko se je Jože leta 1907. poslovil od ljubega Sv. Jošta, se je nastanil tam konec Stražiča, kjer smo ga vedno radi obiskovali prijatelji ih ga navadno tudi nashi doma, ako jo ni s svojim »šimljenom« ubral po les v svoje lepe gozdove, tja proti Sv. Mohorju.

Kaj je vendar bilo, kar nas je tako vabilo k Sv. Joštu? V razvedrilo nam je bila prijetna, potožna pot na goro. Prvi so se nam sirlila v svežem hribovskem zraku. Z navdušenjem smo se vdajali prekrasnemu razgledu z vrha Sv. Jošta. A največ zabave in zadovoljnosti pa smo našli pri Tebi Jože Benedik, Ti starci grča. Ti vrla gorenjska korenina. Ugajala nam je Tvoja goština, mala, skromna, a vedno čista in čedna, ugajala tista široka zelena peč, kjer smo se pozimi gredili in ogreli, a naoblj si nam ugajal Ti: moder in šaljiv, dobrodrušen in hudomušen, vseskoz poštenjak, ki si vedno točil dobro vino, vsekdar postregel z okusnim prigrizkom. Zato si imel pa tudi vedno polno gostov!

Ko obhajaš svoj devetdeseti rojstni dan, se gotovo spominjaš lepini svojih let pri Sv. Joštu, spominjaš se pa tudi dragih svojih gostov. Mnogo jih je že odšlo v večni goštij: budi jim mir! Mnogo jih še živi: žive naj še dolgo, srečno! Ti pa ostani tako krepak kakor si, potem dočakaš gotovo še dokaj let. Poskuši, da bi jih bilo sto in še nekaj čez!

Maribor, koncem aprila.

Prof. Maks Pirnat.

Kaj si storil za zatiranje jetike?

49. obletnica Jurčičeve smrti

Na današnji dan l. 1881 je na Kongresnem trgu v tedaj Kolmanovi hiši v Gledališki stolbi umrl na jetiki Josip Jurčič, najznamenitejši urednik našega lista in najpopularnejši pisatelj kmečkih in zgodovinskih pustolov, romanov in humoresk, početnik slovenske žaloigre ter odličen feljtonist in publicist.

Prav sedaj se pleť eboj za njegovo sliko, ki smo njeni odkritijavili 23. januarja v 18. št. našega lista in je proti njeni identiteti objavil 18. aprila v 16. št. »Zivljenja in sveta« župnik g. Ivan Vrhovnik Članek, da portret ne predočuje Josipa Jurčiča, ampak župana iz Most Martina Bavdka, oceta pisateljev prijateljev in dobrotnice slepcev pok. Helene Bavdkove. Z neizpodobitnimi dokazi je Ante Gaber ovrgel vsa izvajanja g. župnika z velezanimivimi spomini in avtentickim Jurčičevim sorodnikom, bivšega župana ali jubljanskoga g. Petra pl. Grasselli, 91 letnega naprednjaka g. Franca Piškurnega, najodličnejšega našega portretistov in drugih Jurčičevih znancev in prijateljev. Ta v počasjenje današnje obletnice pisateljeve smrti napisana replika izide v prihodnji številki »Zivljenja in sveta« ter že danes opozarjamamo nanjo.

Kako naj pa narod ob pričetku 50. leta smrti počasti svojega slavnega moža?

Prva se ga je spomnila podružnica Kola jugoslovenskih sester Moste—Šent Peter, ki je z navdušenjem soglasno sprejela predlog agilne in požrtvovalne predsednici g. Marice Kruharjeve, naj društvo vloži prošnjo občinskemu svetu v Mostah, da eno ulico v Podmatu, kjer ob Šent Peteru stoji hiša, ki jo je zidal Jurčičev prijatelj in vzorni slovenski naprednjak in močanski župan Martin Bavdek, ki l. 1883. edini dinji hotel cesarja pozdraviti; in nemškem jeziku, in po njegovih hčerkah Heleni, Jurčičevi srčni prijateljici, požrtvovalni članici društva, ki je to hišo darovala slepcom, imenuje Bavdkova ulica. Čast zavednim narodnim damam!

Dobrosrni ljudej naj se pa spomnijo čimprej Jurčičevega brata Antona in njegove

družine na Muljavi, ker je pomč nujno potrebna.

Lani so na pol področje pisateljevo rojstno hišo popravili rodoljubi, a ima odbor se vedno 11.000 Din dolga. Za visoko vsoto je pa zadolžen tudj lastnik hiše Franc Jurčičev nečak, in že preti nevarnost, da bo moral obubožana Jurčičeva družina s slavnega doma.

Slamnata streha, vsa poraščena z netreskom in homuljico, komaj še visi na podrtjem svinjaku. Zemlje je malo, da France le z asilo preživi svojega gluhega in izemoglega 84letnega očeta Antonia, Jurčičevega brata, ter 81 letno mater Anu, ki že dolgo leži v postelji bolna in potrežljivo čaka odrešenja. France pa preživila tudi še svojo ženo in starejšo sestro Aao in svojih 5 malih, na pol golih otroččev. Dvojčka Ciril in Metod, sta starci 8 let, Dušan 5, preščrani debelček Slavko 4, mama Miciča pa še 2 leti. Niti stari Jurčičev brat nima obleke, še man ipa ljubki otročči, a tudi za obresti gre čez mero hudo.

Pomagajte ubogim Jurčičevim sorodnikom, ki z največljem spoštovanjem varujejo njegov in svoj dom ter čuvajo pisateljeve lase in njegov odgrnjeni tuljec za viržinke karko sveto relikvijo. Obisite jih z odperto roko na cvetovi Muljavi ali pa posljite nam v uredništvo svoje prispevke ali obleko za odrasle in male, da jih takoj izročimo bednini rodbini in objavimo imena dobrotnikov.

Pomagajte, da se ne bo treba več izmemoglemu gluhenemu starčku, pisateljevemu bratu, truditi v Ljubljano in ponizevati s prošnjami za miločino, kakor je moral storiti minuli teden. Bila bi sramota za ves narod!

Slabi časi.

— Obotzenec, ali ste vlomlili sami ali ste imeli pomočnika?

— Kakšnega pomočnika, gospod sodnik! Casi so zdaj slabii in moj poklic ne nese toliko, da bi mogel imeti še pomočnika.

Podpirajte Osrednjo protituberkulozno ligo!

Apartne pomladne novosti za oblike, površnike, trencheate itd. Dežni plašči, perilo in drugi modni predmeti

Drago Schwab, Ljubljana, Dvorni trg 3

Pozor lovci!

Popravila orožja po najnižjih cenah izvršuje na novo otvorenja puškarska tvrdka

ALBIN ŠIFRER.

Ljubljana, Gospodovska cesta štev. 12
(zraven restavracije »Novi Svet«)

V najem se odda

za avgust ali november 1930 v Kolodvorski ulici št. 41 (nапротi Glavnega kolodvora) TRI SOBE v pritličju za pisarne, ali stanovanje in delavnico. — Vpraša se istotam pri lastniku, I nadstropje.

Klavirji!

Svarjam pred nakupom navidezne blaga, ceniš klavirjev!

Kupuje na obroke

od Din 400—

prve svetovne fabrikate: Bösendorfer, Steinway, Förster, Hörl. Stingl original, ki so nesporno najboljši (lahka, precinja mehanika). Prodaja jih izključno le sodiščedencem in biv. učit. Glasbene Matice

Alfonz Breznik

Mestni trg 3

Najcenejša poslovnačina.

Mali oglasič

Vsaka beseda 50 par. Plača se lahko tudi v znamkah Za odgovor znamkoi — Na vprašanja brez znamke ne odgovarjamo — Najmanjši oglas Din 5—

Pisalno mizo

dobro ohranimo, kupim. Ponudbe pod »Miza/1523« na upravo »Slov. Naroda«.

Kanarčki harcerji

najboljšega rodu, odškoljani fini pevci, na prodaj. Opeka, Bohorčeva ul. 33. 1517

Uradnik

večletni odvetniški solicitar, knjigovodja, slov. srbo-hrv. in nemški korespondent, stenograf in strojepisce itšče mesta v odvetniški pisarni ali večjem trgu podjetju. Ponudbe pod »Verziran/1511 na upravo lista.

Mlado dekle

s tremi razredi meščanske šole — z dobrim uspehom, želi mesta v trgovini meščnega blaga z vso vložko in hiši, pri boljši rodbini. Dopis: Narodni dom, Ptuj. 1520

MODROCE

la afrik močno blago Din 240.— spodnje modroce, mreže, posteljne odelje najcenejše kupite pri

RUDOLF SEVER

Marijin trg 2

Zahtevajte vzorce! 29/T

Gospod

star 30 let, z dobro službo, želi resnega znanja v gospodarstvu, vdovo ali ločenočni. Na premoženje in političke se ne ozira. Ponudbe s polnim naslovom na upravo »Slov. Naroda« pod »Bučnost/1518.

1518

Bencin-motor

4 HP, motor na sesalni plin 10 HP, okovje za par milinskih kamnov, ventilator 800 mm premere, namizni vrtljni pogonski stroj za kovino, vital, za 2500 kg, cirkular os in krožna ležišča, žaga premer 400 mm, 2 nož za mizarški skobelni stroj po najnižji ceni proda Lavrenčič in drug. Vir pri Domžalah. 1367

1367

Poceni in vendar najboljša je

SEVERJEVA OTOMANA

z 32 peresi v sedežu in 4 v zglavlju; velikost 185 x 78
Cena Din 570.— po 850.— po izbir preobleke. — Zahtevajte vzorce!

RUDOLF SEVER, Ljubljana,

Marijin trg št. 2

Naznanilo.

Podpisani vlijudno naznanjam, da sem izstopil kot solastnik iz plesarske tvrdke L. Genussi in drug, Igriski ulica 10, in otvoril lastno plesarsko delavnico na Sv. Petra cesti 39 (na dvorišču) ter se cenjenim naročnikom točno priporočam ter jamčim, da bom vedno postregel s solidnimi cenami in prvorstnim delom ter blagom

J. Hlebš

pleskarstvo in ličarstvo

LJUBLJANA, Sv.

Turkestansko-sibirska železnica dograjena

Gradil jo je lajik Bill Šatov, mož burne preteklosti in čudovite karijere

Pretekli teden so bile položene zadnje tračnice med obema deloma turkestansko-sibirske železnice in s tem je bil uresničen eden najdržnejših načrtov, kar jih pozna zgodovina Rusije. Zanimivo je, da je živela ta železnica v mislih in željah ljudi že predno je bila dograjena. Saj je nova železnica v Rusiji, kjer se vse projecira v bodočnost. Od 1. maja, ko je bila turkestansko-sibirska železnica svečano otvorjena, se bodo vile železne kače po širnih stepah, kjer ljudje še nikoli niso videli modernega premetnega sredstva. Na svečani otvoritvi so govorniki naglašali, da delavci še nikoli ni imelo tako pomembne in izpozantne proslave svojega prnika, kakor letos.

Leta 1927 so začeli inženjerji na obeh straneh polagati tračnice in štiri leta je trajalo, predno so se srečali in si segli v roke. Položili so

1400 km tračnic

spojili Sibirijo s Srednjim Azijom in ustvarili novo žilo potniškega in blagovnega prometa, ki bo z moderno industrijo in pridobitvami civilizacije preplavile najbolj zaostale krajine na svetu. Sovjetski poglavari, ki so se večinoma osebno udeležili otvoritve nove železnice v Alma-Ata, smatrajo novo železnico za zelo važen korak na poti k industrializaciji Rusije. Železnica je bila dograjena celo leto prej, predno so pričakovali in stroški so znašali namesto 207 samo 172 milijonov rubljev. Zato je razumljivo, da so sovjetski prvaki ponosni in navdušeni.

Iz Semipalatinka v Sibiriji se vije nova železnica proti jugu tja do Alma-Ata, kjer zavije na zapad proti Lugo-vaji. Iz Semipalatinske je že vodila železnica do Novosibirska k veliki sibirski progi, zgrajeni še pod carizmom, pri Jugovaju se je pa ta železnica spajala s taškensko progo, vodečo v Južno Rusijo. Krajinu z ogromnim narančnim in poljedelskim bogastvom je zdaj na severu in na jugu zvezana z glavnimi evropskimi in azijskimi sovjetskimi programi. Nova železnica je dolga 1400 km, vsa turkestansko-sibirska proga od postaje Arysta severno od Taškenta do Novosibirska pa meri 2548 km. Po pravici lahko govorimo tu o

zmagi človeka nad prirodo

Turkestansko-sibirska železnica vodi skozi težko dostopne kraje, polno hribov, hudošnikov, potokov, peska in zemeljskih plasti, ki se ne prestanjo usedajo in premikajo. Poleg tega je tu vedno nevarnost potresov.

Zasluga, da so bile vse te težke ovire premagane, gre v veliki meri

Billu Šatovu

možu s karijero, kakršno bi si mogel izmisliši samo avtor fantastičnih detektivskih romanov. V mladosti je odpovedal Bill Šatov v Ameriko, kjer je bil bojevit pristaš radikalnega pokreta in organizator stavke »Industrial Workers of the World« v vzhodnih tekstilnih državah in zapadnih premogovnih krajih. Leta 1917 se je vrnil v Rusijo in se vrzel z vso vnemo v revolucionarno borbo. Postal je politički ravatelj v Leningradu, pozneje je bil pa imenovan za poveljnika armade, poslanec proti beli gardi. Dasi nikoli ni bil vojak, je vodil boljševiško vojsko tako spremeno, da je boljševikom mnogo prispomogel do zmage. Po državljanški vojni se je v neverjetno vreme lotil obnove gospodarstva. V Ameriki se je bil naučil, kako je treba racionalno izkorisčati delovne sile in to znanje mu je prišlo prav v Sibiriji, kjer je delalo pod njegovim vodstvom

40.000 delavcev
Proti volji mnogih učenih inženjerjev je vodil armado delavcev, ki so gradili eno največjih železnic na svetu in izkazalo se je, da je bilo to veliko delo v zanesljivih rokah. Bill Šatov je prihranil celo leto na času, in denarju pa 35 milijonov rubljev. Turkestansko-sibirska železnica je največja zmaga tega moža s čudovito karijero.

Nova železnica pomeni delni ali pa popolni prevrat v življenju Srednjega Azija. Naj bo sodba o njih kakršnaki, eno je jasno, da bo rodila bogate sadeve za prebivalstvo, ki doslej o pridobitvah civilizacije ni imelo pojma, in da pomeni začetek industrijskega razvoja. Pomena turkestansko-sibirske železnice ne moremo meriti z njeno dolžino. Že pred 50 leti v začetku vladanja carja Aleksandra III., so mislili na graditev te železnice, da bi mogli sibirsko žito izvazati v Srednjo Azijo. Sovjeti so uresničili ta gradnjo in načrt v napravili obenem pot turkestanski volni. Od nove železnice se pričakuje v prvi vrsti velik razvoj bombažne industrije v Srednjem Aziju in resni gospodarski strokovnjaki računajo, da bo sovjetska Rusija že l. 1935 krila doma 85% svojega konzuma bombaževne. Najmanj

100 milijonov rubljev
je plačevala Rusija doslej vsako leto za uvoženo bombaževino in ta denar je šel v Anglijo in v Ameriko. Tudi mnogo žita, ki so ga doslej dovozali v Srednjo Azijo s severnega Kavkaza iz Ukrajine in iz Povoljžja, bodo zdaj lahko nadomestili s sibirskim žitom. Poleg tega bo omogočen večji izvoz žita v inozemstvo.

Na ozemlju, kjer je zgrajena nova železnica, prebiva pet milijonov ljudi. Tu je v zemljini ogromno bogastvo mineralov in premoga, katerega doslej sploh niso mogli kopati. To je še zemlja s primitivnim poljedelstvom, v bližini bodočnosti pa postane izredno bogata dežela, kjer bo organizirano poljedelstvo, industrija in rudništvo po najnovejših ameriških, angleških in nemških metodah. Sestavili so že več načrtov glede namakanja zemlje, kjer nastanejo bogata polja riža in bombaža. Kanalizacija je poverjena ameriškim inženjerjem. Strokovnjaki so tuji prepičani, da bo nova železnica mnogo koristila sosednemu Afganistanu, zapadni Kitajski in zapadni Mongoliji. Ko spoznajo Kirgizi, Turkestanci in druga plemena življenje živahne industrijske kulture, se bodo zdramili z svojega spanja in posegli v zgodovino človeštva kot močan faktor, kar gotovo ne bo ostalo brez posledic in vpliva na njihove sosedje.

Ljubosumnost moških in žensk

Neki angleški sodnik, kateremu je sodišče poverilo razporoke, je nedavno izjavil, da so ženske ljubosumnino pokolenje. To je dalo nekemu novinarju pobudo do anekto, ki naj bi pokazala, kdo je ljubosumnejši, moški ali ženske. Izid anekte se da izraziti s sodbo psihologa, ki piše:

»Moški so v splošnem ljubosumnejši v vsakdanjem življenju in v svojem potličku, ženske pa v ljubzini. Poznal sem ženske, ki v razmerju do drugega spola sploh niso poznale ljubosumnosti, nasprotov sem pa imel opraviti z moškim, kateremu je neutemeljena ljubosumnost zastrupljevala vse življenje. Oženil se je z zelo lepim dekletonom, ki mu v 15-letnem zakonu ni dala kot zvesta zakonska žena prav nobenega povoda za ljubosumnost, kljub temu ga je pa ljubosumnost, kljub temu ga je pa ljubo-

sumnost vse življenje glodala in posledica je bila, da so mu živiči popolnoma odpovedali.«

V poeziji nastopa moški kot glavni nosilec ljubosumnosti. Zadostuje omeniti samo Othela. Nasprotno pa ženske same trdijo, da ljubosumnost pri moških ne doseže takoj visoke stopnje in ne igra tako važne vloge, kakor pri ženskah. Lady Alexander pravi, da samo Angleži niso ljubosumni. Povprečni Anglež je baje ljubosumen samo ob izrednih prilikah in tedaj lahko stori največjo nevnost, pa tudi najtežji zločin.

27.000 metrov nad zemljo

Že v letih 1871 do 1892 so opazovali na Norveškem čudne oblaki, ki so menjavali barve vseh odtenkov. Že takrat so ugotovili, da so ti oblaki visoko nad običajnimi, niso pa mogli točno dogmati njihove razdalje od zemlje. Pozneje je odkril profesor Störmer v Osli metodo, po kateri se da meriti višina severnega sijaja do 100 km nad zemljo. In ko se pozimi l. 1926/27 po daljšem presečku zopet pojavili taki oblaki, je prof. Störmer ugotovil, da so 27.000 m nad zemljijo.

O tei ugotovitvi so pa mnogi dvomili, kajti da takrat je bilo znano, da sega del naše atmosfere, v katerem se delajo oblaki, samo 10 km nad zemljo. Nad tem pasom je takozvana stratosfera, v kateri nikoli ni oblakov. 27 km visoko bi oblaki po ugotovitvah znanošči sploh ne mogli biti. Lani so se pa zopet pojavili pisani oblaki in prof. Störmer je napravil 100 fotografskih posnetkov, iz katerih je razvidno, da so ti čudni oblaki res 22 do 26 km nad zemljijo. Nastala je nova meteorološka ugotovitev, da morala znanost preštej rešiti.

Ples babic

Na koncu plesne sezone so priredili v Parizu originalen ples babic. Povabljene so bile samo dame, ki imajo že vnuke in vnučinke. Toleta sicer ni bila predpisana, vendar so pa prišle babice večinoma v starih poročnih oblekah, nekatere z belimi lasuljami, druge pa v velikih plesnih toaletah po najnovejši modi. In skoraj vse so se navdušeno vrtele po parketu. Nobena stará dama ni bila v plesni dvoranu smesna, nasprotno, marsikatera je bila tako mikavna, da bi se lahko mlada generacija skrila pred njo.

Dobra prehrana in pogosto bivanje na svežem zraku je tako blagodejno, vplivalo na babice, da so ohranile močnost in gibčnost telesa, o kakršni se njihovim materam še sanjalo ni. Babice prejšnjega pokolenja so bile v teh letih sključene, njihovi obrazci nagubačni, nositi so morale očala, omejevale so se samo na ročna dela in od juntra do večera so čepele v mehkih naslanjach pri peči. Pariški ples babic je do kazal, da zavzema moderna telesna vzgoja odločno mesto v sodobni kulturi.

Od nadvojvode do branjevca

Bavši nadvojvoda Leopold Wölfing je izdal v Londonu spomine pod naslovom »Moj življenjepis. Od nadvojvode do branjevca.« Wölfing opisuje svoje roditelje, bigotno nadvojvodinjo Alice in svojega očeta Ferdinanda, ki je živel v trdnem prepričanju, da bo znova začudil v Toscani, dalje cesarja Franca Jožefa, ki je bil baje pod krinko dobrodružnega vladarja praviran, in končno njegovega očeta nadvojvoda Franca Karla. Ta nadvojvoda je bil nekoliko prismojen. Nekoč je kupil v Solnogradu, kjer je bil interniran, od kmeta na cesti kravo in jo je gnal námo gosta špalnja radovednežev v cesarski grad. Posledica je bila, da so mu prepovedali brez spremjevalca hoditi po mestu.

— Včeraj ponoči sta bili izvršnej dve lopovščini. Prišel sem vam povedati, katera je večjega pomena. — je dejal Trayne z drhtečim glasom. — Hope Joynerjeva je bila ugrabljena. Upam, da je vam to znano.

— Ne, to slišim iz vaših ust prvič, — je dejal Dick in prebledel od groze. — Je to res?

Trayne je prikimal.

— Je vas imela rada?

Dick Mallowell se ni niti vprašal, če ima Trayne pravico govoriti tako.

— Ljubim jo, — je dejal. — Zakaj vprašujete?

Trayne je zrl skozi okno na debele stene White Towera, potem se je ozrl na Dicka.

— Hope je moja hči. To je vse! — je odgovoril.

XXI.

Njegova hči! Hope Joynerjeva hči zloglasnega lopova! Dick ga je molčal.

— Nihče, razen vas, tega ne ve, — je nadaljeval. — pač se mi pa zdi, da stará Ollorbyjeva nekaj stuti.

— Vaša hči?

Trayne je skomignil s širokimi rameni.

— Pozneje kdaj vam to podrobneje pojasnil, — je dejal. — Prišel sem k vam zato, da bi mi pomagali rešiti Hope — in še nekaj drugega. Poznate dobrega letalca, kateremu lahko zaupate?

— Saj sem sam vojaški pilot, — je odgovoril Dick. — Upam, da dobim aeroplana lahko. Ali veste, kie je?

Franc Jožef, ki je bil dokaj omejen, ni ljubil svojega nadarjenega sina Rudolfa, kateremu je zavidal tudi uspehe pri ženskah. Dokler je bil zmožen ljubezni, je ljubil Franc Jožef svojo ženo cesarico Elizabeto. Ko se je cesarica nekoč brez njegove vedenosti odpeljala s Kralja v Bejrut, je hotel Franc Jožef zvedeti za cilj njenega potovanja od Wölfinga, kateremu je cesarica kot svojemu zaupniku povedala, kam je namenjena. Wölfing pa ni hotel cesarju povedati, ker je bil cesar pod častno besedo obkrbljen, da je ne bo izdal. Franc Jožef je Wölfingu zagrozil, da ga ustrelji, če mu ne pove, kam je cesarica odpovedala. Drugi dan je postal cesar k nadvojvodu svojega pobočnika, da se opraviči in povabi Wölfinga k obetu. Med obetom je cesar povabil nadvojvodo, da je postal mož beseda. Med Wölfingom in nadvojvodo Francem Ferdinandom je prišlo do razkola med potovanjem po morju, kamor je cesar postal Franca Ferdinandu, da ga odverne od njegove ljubezni do grofice Zofje Chotkove.

Franc Jožef, ki je bil dokaj omejen,

ZA PRANJE NOGAVIC

Ako prenesete vodo, prenesete tudi LUX

LUX

Škandal v Nemčiji

Veliko razburjenje je vzbudila v Berlinu vest nekega demokratskega lista, da je bivši prestolonaslednik proslavil slavno sliko, katero je bil namenil Adolfu Menzelu za poroko njegove dekle. Na sliki sta Wellington in Blücher, ki se pozdravljata pri Belle Alliance. Ko se je prestolonaslednik Friedrich Wilhelm, pozneje cesar, oženil z angleško princeso Viktorijo, je bilo najslavnejšim nemškim slikarjem naročeno, da zapolnit luente kupole v dvorani berlinskega palaca s slikami, ki bi nazorno kazale odnos s Prusijo in Anglijo. Menzel, ki je bil takrat na višku svojih umetniških sil, si je zbral za motiv sestank obeh generalov na bojišču pri Waterloo. Menzelovo delo je velika slika, dolga 8 in široka 6 cevljev.

Slika je bila v palači Unter den Linden, toda po revolucioni je bila prestolonaslednik z drugimi umetnimi vzel in prodal. Morda bi Nemci sploh ne bili zvedeli, da so po zaslugu bivšega prestolonaslednika ob dragoceno sliko, da je tvrdka Goudsticker v Amsterdamu ne ponuja v svojem katalogu v nakup.

Iz Leninove mladosti

Kako čudovita naključja plete zgodovina, priča epizoda z Leninovo mladostjo, kakor jo pripoveduje životospisek tega velikega ruskega revolucionarja Pierre Charles. Leninov brat Aleksander Ulianov se je udeležil poskušenega atentata na carja Aleksandra III. Atentatorje, same študente, je policija pravcočasno zasačila z bombami v rokah. Aleksandra Ulianova in štiri njegove tovariše so obesili v zloglasni schlossberški trdnjavi. Drugi atentatorji, med njimi tudi sedanjši vladar Poljske maršal Piłsudski, so bili obsojeni na dozmrno ječo.

Mladji Lenin je bil takrat gimnazjec in njegov zaščitnik je postal sam ravnatelj dolične gimnazije. O Vladimira Ulianova (Leninu) je postal nadrejenim organom uradno poročilo, v katerem ga opisuje kot izbornega, izredno nadarjenega in mažilivega, ravnatelja »dobro mislečega dijaka«. Uljanov je bil v vseh razredih prvi. Niti v šoli, niti izven nje ni dajal svojim učiteljem nikoli povoda, da bi ga karali. Roditelji so zelo skrbeli za njegov razvoj in po očetovem smrti l. 1886 je osredotočila vdova vse svoje moči in skrb na vzgojo otrok. Verski čut in disciplina sta bila temelj te rodbinskih vzgoj, katere učinki se vidijo v vzorjem vedenju Vladimira Uljanova.

Tako se je glasilo navrstveno izpričevalo o mladeniču, ki je pozneje zanebil in vodil največjo revolucijo vseh časov. In ravnatelj gimnazije, ki je dal Lenini takoj sijajno izpričevalo, ni bil nihče drugi nego Fedor Kerenski, oče znanega Aleksandra Kerenskega, s ka-

zitom se je izkušnja znamenit zdravnikov za živčne bolezni je uporabljal Franz Josef.

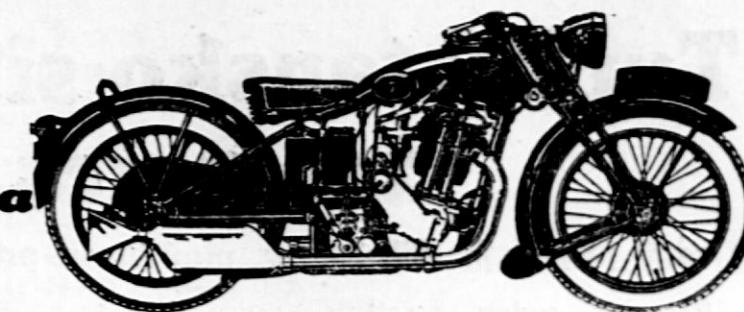
Franz Josef je izbral za vodnika v zdravstvu.

Opoldanski program odpade; 17.30: Koncert Radio-orkestra; 18.30: Otoški

Nad 30 let izkušta v gradnji motociklov,
Preko 100 svetovnih rekordov v letu 1929
Nečetni uspehi pri svetovnih konkurencah v vseh delih sveta
da so AJS motorna kolesa konstrukcijsko na višku in prvem mestu.
Glavno zastopstvo: O. ŽUZEK, Ljubljana, Tavčarjeva ulica 11.

MODEL 1930 dospell!
Plačilne olajkave!
Vsi rezervni deli na zalogi.
Zahtevajte cenike!

Izdelujejo se najnovježi angleški modeli

OTROŠKIH VOZIČKOV

od priprtega do najnežjega tipa. Ceniki franko. Prodaja na obroke.

Tribuna F. B. L.

tovarna dvokoles in otroških vozicakov, Ljubljana, Karlovška cesta 4.

Zastonj

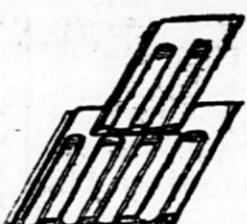
pošljemo vsakemu na zahtevo bogato ilustrovani cenovnik električnih lestencev in drugih razsvetil.

Tvorničko skladišče lestencev, Zagreb, Gunduličeva ul. 7

„Radiorad“

Opeko in strešnike

vseh vrst za zidavo hiš, iz znanih Karloških opekarne »ILOVAC«, dobavlja franko vsaka postaja po konkurenčnih cenah, samo

»EKONOM«, generalno zastopstvo za Dravsko banovino, Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 7.

Proti rudečim rokam

razpokani in nelepi barvi kože se z uspehom uporablja snežnobela in maščob prostata krema „Leodor“, ki daje rokom in obrazu ono belino, katero si vsaka odlična dama želi. Posebna prednost krema „Leodor“ je v tem, da izvrstno hladni srbeči kožo in je obenem odlična podloga za pudar. Trajni vonj krema „Leodor“ je podoben onemu, ki prihaja iz šopka v rosnem pomladanskem jutru utragnih vijolic in šmarnic brez onega slabega močusovega vonja ki odbija odlične ljudi. Cena veliki tubi Din. 14,50, malii tubi Din. 9.—. V učinkovanju jo podkrepi Leodor-toatletno milo, cena komadu Din. 8.—. Dobija se povsod, kjer prodajo Chlorodont-proizvode. Posljite nam ta oglašaj kot tiskovino (omot ne zapečiti) dobili boste brezplačno eno poskusno tubo za večkratno uporabo. Tvornice Zlatorog, Oddelek Chlorodont, Maribor 7

Najboljši češki blagovi

Zajamčeno čistovolnene moške in damske blagove zadnjih novosti za pomladno in letno sezijo

razposilja starorenomirana ZALOGA TVORNICE SUKNA

Siegel - Imhof — Brno

Palackého tr. 12, Češkoslovaška.

Največja izbira. — Najnižje tvorniške cene. — Najsolidnejša izvršitev vseh naročil. — Na zahtevo vzorci zastonj in poštne prosto.

Srečka miliionski razred

(V. razred) drž. razr. loterije

so dospele in jih morejo naši igralci obnoviti do 5. t. m. 8. t. m. se bo pričelo žrebanje, ki bo trajalo ves mesec. Posestnike naših srečk bomo redno obveščali v časopisu o izzrebanih srečkah.

Zadružna hraničnica r. z. z o. z., Ljubljana, Sv. Petra 19

Mestni pogrebeni zavod občine Ljubljana

Potri globoke žalosti naznajamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš iskreno ljubljeni oče, stari oče, brat, stric in tast, gospod

FRANC PIŠLAR
strojevodja drž. železnice v pokoju

dne 2. maja 1930 ob pol 7. uri popoldne, v 79. letu starosti, previden s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb blagopokojnega se vrši v nedeljo, dne 4. maja 1930, ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti Pod Rožnikom cesta VIII, št. 4, podaljšana Svetčeva ulica.

V Ljubljani, dne 2. maja 1930.

Globoko žalujoči ostali.

Ali se želite iznebiti protina

REUMATIZMA
bolečin v kosteh in išlasi brez nevarnosti!

Reuma je strašna in zelo razširjena bolezen, ki se ne izogne niti bogatašu niti siromaku in išče žrtve, kakor v palčeh, tako tudi v kočeh. Prerazlične so oblike v katerih bolezni nastopa, največ bolezni je pa takih, ki se nazivajo z najrazličnejšimi imeni medtem pa niso nič drugega kot reumatizem.

Enkrat bolijo kosti in členki, drugič členki otečajo, pohabljene roke in noge, trganje, zbadanje v raznih delih telesa, celo oslabljenje vida,

vse to so posledice reume in bolečin v kosteh.

Kakor so različne oblike s katerimi se bolezen pojavlja, ravno tako števil a so moča in nemogoča zdravila, medicina, miksture, mazila itd., ki se trpečemu človeštvu ponujajo. Več na teh sredstev ne more popolnoma ozdraviti, kvečjemu bolečine samo ublažiti. To, kar Vam pa mi priporočamo je popolnoma neškodljiva zdravilna pijača, katere je že

mnogim bolnikom pomagala!

Naša kura je izborna in deluje hitro pri zastarelih, kroničnih slučajih. Da pridobijemo čim več pristašev smo sklenili vsakomur, ki nam piše

poslati dopolnoma brezplačno

našo interesantno in poučno raspravo.

Kogar torej mučijo bolečine in kdor se želi teh bolečin hitro, temeljito in brez nevarnosti iznebiti, naj se danes piše na:

AUGUST MÄRZKE
Berlin-Wilmersdorf,
Bruchsalerstrasse Nr. 5., Abt. 15

Šivalni stroji

„Gritzner“ „Adler“

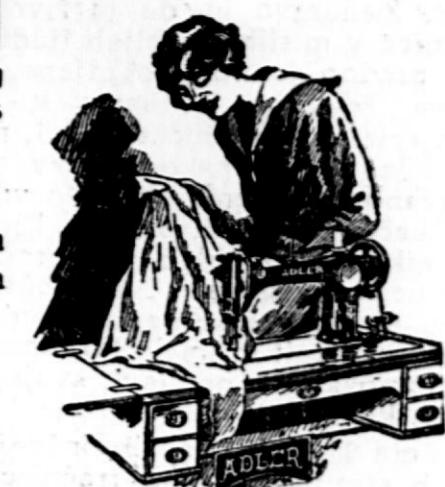
in kolesa, najboljši material, precizna konstrukcija, krasna oprema ter najnižja cena

kakor tudi

pisalni stroji

„Urania“

so same

pri Jos. Petelinču, Ljubljana

Telefon 2913

ob vodi, v bližini Prešernovega spomenika.

Večletna garancija! Pouk v vezenju brezplačen

J. MAČEK

Ljubljana, Aleksandrova cesta št. 12
v oblekah in površnikih najcenejši!

Vezenje nevestinih oprem, zaves, pregrinjal

najcenejše in najfinejše

MATEK & MIKEŠ, Ljubljana

(poleg hotela Štrukelj)

Embandje, azuriranje, predtiskanje tako!

Hišni posestniki
kojim zdajna vlaga uničuje vrednost njihovih hiš,

stavbeniki

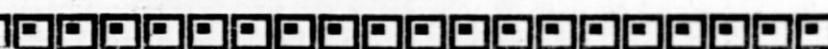
in vsi, ki hočejo vlažno zidovje osušiti, oziroma zavarovati pred vlago in vodo, naj uporabljajo naš absolutno zanesljivi izolacijski preparat

„ISOL“

Prospekti z navodili uporabe pošilja brezplačno

LJUBLJANSKA KOMERCIJALNA DRUŽBA

Ljubljana, Bleiweisova cesta št. 18.

Prometni zavod za premog d.d. Ljubljana

prodaja po najugodnejših cenah samo na debelo:

Premog

domači in inozemski za domačo kurjavo in industrijske svrhe

Kovaški premog vseh vrst

livarniški, plavžarski in plinski

Brikete

Prometni zavod za premog d.d. v Ljubljani
Miklošičeva cesta št. 15/1

Obrstovanja vlog, nakup in prodaja vsekovrstnih vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna naročila, predujmi in krediti vseh vrst, ekskompit in inkaso menic ter nakašila v tu in inozemstvu sajce - deposits itd. itd.

Brajavek: Kredit, Ljubljana — Telefon št. 2040, 2457, 2548 Interurban 2706 2506 97-L

Kreditni zavod za trgovino in industrijo

LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 50 (v lastnem poslopiju)